

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1271 z dnia 25 lipca 2019 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1848 w odniesieniu do kwoty dostępnej dla Rumunii na potrzeby zwrotu środków przeniesionych z roku budżetowego 2018, zgodnie z art. 26 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1272 z dnia 29 lipca 2019 r. w sprawie sprostowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2470 ustanawiającego unijny wykaz nowej żywności oraz decyzji wykonawczej (UE) 2017/2078 zezwalającej na rozszerzenie zastosowania beta-glukanów z drożdży jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ 3

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1273 z dnia 26 lipca 2019 r. dotycząca niektórych tymczasowych środków ochronnych w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń na Słowacji (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 5777) ⁽¹⁾ 6
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1274 z dnia 29 lipca 2019 r. w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do wskaźników referencyjnych w Australii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 ⁽¹⁾ 9
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1275 z dnia 29 lipca 2019 r. w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do wskaźników referencyjnych w Singapurze zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 ⁽¹⁾ 13
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1276 z dnia 29 lipca 2019 r. uchylająca decyzję wykonawczą Komisji 2012/627/UE w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Australii za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾ 17

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1277 z dnia 29 lipca 2019 r. uchylająca decyzję wykonawczą 2012/630/UE w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Kanady za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾	20
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1278 z dnia 29 lipca 2019 r. uchylająca decyzję wykonawczą 2014/248/UE w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Singapuru za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾	23
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1279 z dnia 29 lipca 2019 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Stanów Zjednoczonych Ameryki za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾	26
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1280 z dnia 29 lipca 2019 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Meksyku za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾	30
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1281 z dnia 29 lipca 2019 r. uchylająca decyzję wykonawczą 2014/245/UE w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Brazylii za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾	34
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1282 z dnia 29 lipca 2019 r. uchylająca decyzję wykonawczą 2014/246/UE w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Argentyny za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾	37
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1283 z dnia 29 lipca 2019 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Japonii za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾	40
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1284 z dnia 29 lipca 2019 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Hongkongu za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾	43

Sprostowania

★ Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych (Dz.U. L 130 z 1.5.2014)	47
--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1271

z dnia 25 lipca 2019 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1848 w odniesieniu do kwoty dostępnej dla Rumunii na potrzeby zwrotu środków przeniesionych z roku budżetowego 2018, zgodnie z art. 26 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 6,

po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/1848 ⁽²⁾ określono kwoty udostępnione państwom członkowskim w celu dokonania zwrotu na rzecz odbiorców końcowych w roku budżetowym 2019. Kwoty te odpowiadają zmniejszeniu w ramach dyscypliny finansowej faktycznie zastosowanej przez państwa członkowskie w roku budżetowym 2018 na podstawie deklaracji wydatków państw członkowskich za okres od dnia 16 października 2017 r. do dnia 15 października 2018 r.
- (2) W przypadku Rumunii szczegółowa deklaracja wydatków nie uwzględniała w pełni progu 2 000 EUR, który ma zastosowanie do dyscypliny finansowej zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ⁽³⁾. W związku z tym, ze względu na należyte zarządzanie finansami, w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/1848 nie udostępniono Rumunii żadnej kwoty do zwrotu.
- (3) Rumunia poinformowała następnie Komisję o prawidłowej kwocie dyscypliny finansowej, która powinna zostać zastosowana w Rumunii w roku budżetowym 2018, przy pełnym uwzględnieniu progu 2 000 EUR. Aby zapewnić możliwość zwrotu odpowiednich kwot rolnikom rumuńskim, Komisja powinna określić odpowiednią kwotę udostępnianą Rumunii.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/1848.
- (5) Ponieważ zmiana wprowadzona niniejszym rozporządzeniem dotyczy stosowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1848, które stosuje się od dnia 1 grudnia 2018 r., niniejsze rozporządzenie powinno również stosować się od tego dnia; dlatego niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1848 z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawie zwrotu środków przeniesionych z roku budżetowego 2018, zgodnie z art. 26 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 (Dz.U. L 300 z 27.11.2018, s. 4).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W tabeli zawartej w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1848 dodaje się następujący wpis po wierszu dotyczącym Portugalii:

„Rumunia	16 669 111”
----------	-------------

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 grudnia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lipca 2019 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich*

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2019/1272**z dnia 29 lipca 2019 r.****w sprawie sprostowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2470 ustanawiającego unijny wykaz nowej żywności oraz decyzji wykonawczej (UE) 2017/2078 zezwalającej na rozszerzenie zastosowania beta-glukanów z drożdży jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2283 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie nowej żywności, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1852/2001 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 i 12,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) 2015/2283 Komisja miała ustanowić do dnia 1 stycznia 2018 r. unijny wykaz nowej żywności, na którą wydano zezwolenie lub którą zgłoszono na podstawie rozporządzenia (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.
- (2) Unijny wykaz nowej żywności, na którą wydano zezwolenie lub którą zgłoszono na podstawie rozporządzenia (WE) nr 258/97, został ustanowiony rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/2470 ⁽³⁾.
- (3) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1023 ⁽⁴⁾ sprostowano rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/2470 ustanawiające unijny wykaz nowej żywności w celu uwzględnienia szeregu rodzajów nowej żywności, na którą wydano zezwolenie lub którą zgłoszono, a której nie uwzględniono w pierwotnym wykazie unijnym.
- (4) Po publikacji rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2470 i rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/1023 Komisja stwierdziła dodatkowe błędy w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2470.
- (5) Konieczne jest wprowadzenie sprostowań, aby zapewnić jasność i pewność prawa podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwa spożywcze i właściwym organom państw członkowskich, a tym samym zapewnić właściwe wdrożenie i stosowanie unijnego wykazu nowej żywności.
- (6) W dniu 22 listopada 2018 r. właściwy organ włoski wystąpił do Komisji z wnioskiem o dokonanie w wykazie unijnym sprostowania odnoszącego się do oznaczenia i szczególnego wymogu dotyczącego etykietowania nowej żywności „ekstrakt z kultur komórkowych *Echinacea purpurea*”. Zezwolenie na tę nową żywność wydano w trybie procedury notyfikacji na podstawie art. 5 rozporządzenia (WE) nr 258/97. Właściwy organ włoski popełnił błąd, zgłaszając niewłaściwą nazwę kultur komórkowych, w związku z czym we wniosku występuje się o zastąpienie nazwy kultur komórkowych HTN®Vb nazwą EchiPure-PC™ w oznaczeniu nowej żywności wymienionym w wykazie unijnym oraz w szczególnym wymogu dotyczącym etykietowania zawierających ją środków spożywczych, jak również w specyfikacjach nowej żywności.
- (7) Konieczne jest zatem wprowadzenie sprostowania w oznaczeniu i w szczególnym wymogu dotyczącym etykietowania w tabeli 1 oraz sprostowania w specyfikacjach w tabeli 2 w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2470 w odniesieniu do nowej żywności „ekstrakt z kultur komórkowych *Echinacea purpurea*”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 11.12.2015, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczące nowej żywności i nowych składników żywności (Dz.U. L 43 z 14.2.1997, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2470 z dnia 20 grudnia 2017 r. ustanawiające unijny wykaz nowej żywności zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2283 w sprawie nowej żywności (Dz.U. L 351 z 30.12.2017, s. 72).⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1023 z dnia 23 lipca 2018 r. w sprawie sprostowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2470 ustanawiającego unijny wykaz nowej żywności (Dz.U. L 187 z 24.7.2018, s. 1).

- (8) Decyzją wykonawczą Komisji 2011/762/UE ⁽⁵⁾ wydano zezwolenie na nową żywność „beta-glukany z drożdży” pod pewnymi warunkami dotyczącymi stosowania. Następnie decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2017/2078 ⁽⁶⁾ wydano zezwolenie na stosowanie beta-glukanów z drożdży w dodatkowych kategoriach żywności. W specyfikacjach beta-glukanów z drożdży w decyzji wykonawczej (UE) 2017/2078 jako jednostki miary metali ciężkich błędnie podano mg/g zamiast mg/kg. Błąd ten został przeniesiony do wykazu unijnego ustanowionego rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/2470. W związku z powyższym należy odpowiednio sprostować specyfikacje beta-glukanów z drożdży dotyczące metali ciężkich w załączniku I do decyzji wykonawczej (UE) 2017/2078 oraz w tabeli 2 w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2470.
- (9) Należy zatem odpowiednio sprostować rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/2470 oraz decyzję wykonawczą (UE) 2017/2078.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2470 wprowadza się sprostowania zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W załączniku I do decyzji wykonawczej (UE) 2017/2078 wprowadza się sprostowania zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2011/762/UE z dnia 24 listopada 2011 r. zezwalająca na wprowadzenie do obrotu beta-glukanów z drożdży jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 313 z 26.11.2011, s. 41).

⁽⁶⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/2078 z dnia 10 listopada 2017 r. zezwalająca na rozszerzenie zastosowania beta-glukanów z drożdży jako nowego składnika żywności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 295 z 14.11.2017, s. 77).

ZAŁĄCZNIK

1. W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/2470 wprowadza się następujące sprostowania:

a) pozycja dotycząca ekstraktu z kultur komórkowych *Echinacea purpurea* w tabeli 1 (Nowa żywność, na którą wydano zezwolenie) otrzymuje brzmienie:

Nowa żywność, na którą wydano zezwolenie	Warunki stosowania nowej żywności		Dodatkowe szczególne wymagania dotyczące etykietowania	Inne wymagania
„Ekstrakt z kultur komórkowych <i>Echinacea purpurea</i>”	Określona kategoria żywności	Maksymalne poziomy	Nowa żywność jest oznaczana w ramach etykietowania zawierających ją środków spożywczych jako »suszony ekstrakt z <i>Echinacea purpurea</i> z kultur komórkowych EchiPure-PC™«	
	Suplementy żywnościowe w rozumieniu dyrektywy 2002/46/WE	Zgodnie ze zwykłym zastosowaniem podobnego wyciągu z kwiatów koszyczka <i>Echinacea purpurea</i> w suplementach żywnościowych		

b) pozycja dotycząca ekstraktu z kultur komórkowych *Echinacea purpurea* w tabeli 2 (Specyfikacje) otrzymuje brzmienie:

Nowa żywność, na którą wydano zezwolenie	Specyfikacje
„Ekstrakt z kultur komórkowych <i>Echinacea purpurea</i>”	Opis/definicja: Suszony ekstrakt z <i>Echinacea purpurea</i> z kultur komórkowych EchiPure-PC™

c) wpisy dotyczące beta-glukanów z drożdży w tabeli 2 (Specyfikacje) pod nagłówkiem „Metale ciężkie dla postaci nierozpuszczalnej w wodzie, ale ulegającej dyspersji w wielu płynnych macierzach” otrzymują brzmienie:

	„Ołów: < 0,2 mg/kg Arsen: < 0,2 mg/kg Rtęć: < 0,1 mg/kg Kadm: < 0,1 mg/kg”
--	---

2. W załączniku I do decyzji wykonawczej (UE) 2017/2078 wprowadza się następujące sprostowania:

wpisy dotyczące ołowiu, arsenu, rtęci i kadmu w tabeli „Specyfikacja beta-glukanów z drożdży (*Saccharomyces cerevisiae*)” otrzymują brzmienie:

„Ołów	< 0,2 mg/kg
Arsen	< 0,2 mg/kg
Rtęć	< 0,1 mg/kg
Kadm	< 0,1 mg/kg”

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1273

z dnia 26 lipca 2019 r.

dotycząca niektórych tymczasowych środków ochronnych w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń na Słowacji

(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 5777)

(Jedynie tekst w języku słowackim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 3,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych mających zastosowanie w handlu wewnątrzunijnym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Afrykański pomór świń jest zakaźną chorobą wirusową dotykającą populacje świń domowych i dziczyńskich, która może mieć duży wpływ na rentowność chowu trzody chlewnej, powodując zakłócenia w handlu wewnątrz Unii i wywozie do państw trzecich.
- (2) W przypadku wystąpienia ogniska afrykańskiego pomoru świń istnieje ryzyko, że czynnik chorobotwórczy rozprzestrzeni się na inne gospodarstwa, w których chowa się trzodę chlewną, i na dziczyńskie świnię. W rezultacie, w wyniku handlu żywymi świnią lub produktami z wieprzowiny, może się on rozprzestrześć z jednego państwa członkowskiego na inne państwa członkowskie i na państwa trzecie.
- (3) Dyrektywą Rady 2002/60/WE ⁽³⁾ wprowadzono minimalne środki, które mają być stosowane w Unii w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń. Art. 9 dyrektywy 2002/60/WE przewiduje w przypadku wystąpienia ognisk tej choroby ustanowienie okręgów zapowietrzonych i zagrożonych, na których mają mieć zastosowanie środki określone w art. 10 i 11 tej dyrektywy.
- (4) Słowacja poinformowała Komisję o aktualnej sytuacji w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń na swoim terytorium i zgodnie z art. 9 dyrektywy 2002/60/WE ustanowiła okręgi zapowietrzzone i zagrożone, w których mają zastosowanie środki, o których mowa w art. 10 i 11 tej dyrektywy.
- (5) W celu zapobieżenia niepotrzebnym zakłóceniom w handlu wewnątrz Unii, a także aby uniknąć wprowadzenia przez państwa trzecie nieuzasadnionych barier w handlu, konieczne jest opisanie na poziomie Unii obszarów ustanowionych jako okręgi zapowietrzzone i zagrożone w związku z afrykańskim pomorem świń na Słowacji we współpracy z tym państwem członkowskim.
- (6) W związku z tym, w oczekiwaniu na następne posiedzenie Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz, obszary wskazane jako okręgi zapowietrzzone i zagrożone na Słowacji powinny zostać określone w załączniku do niniejszej decyzji oraz powinien zostać ustalony czas trwania takiej regionalizacji.
- (7) Stały Komitet ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz dokona przeglądu niniejszej decyzji na swoim następnym posiedzeniu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2002/60/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiająca przepisy szczególne w celu zwalczania afrykańskiego pomoru świń oraz zmieniająca dyrektywę 92/119/EWG w zakresie choroby cieszyńskiej i afrykańskiego pomoru świń (Dz.U. L 192 z 20.7.2002, s. 27).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Słowacja zapewnia, aby okręgi zapowietrzane i zagrożone ustanowione zgodnie z art. 9 dyrektywy 2002/60/WE obejmowały co najmniej obszary wymienione jako okręgi zapowietrzane i zagrożone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 30 października 2019 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Słowackiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Słowacja	Obszary, o których mowa w art. 1	Data zakończenia stosowania środków
Okręg zapowietrzony:	Gmina Strážne	30 października 2019 r.
Okręg zagrożony:	Gminy: Viničky, Ladmovce, Zemplín, Streda n./B., Svätá Mária, Svinice, Rad časť Hrušov, Svätuše, Somotor, M. Kamenec, V. Kamenec, V. Horeš, M. Horeš, Pribeník	30 października 2019 r.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1274**z dnia 29 lipca 2019 r.****w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do wskaźników referencyjnych w Australii zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014⁽¹⁾, w szczególności jego art. 30,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) 2016/1011 wprowadza wspólne ramy mające na celu zapewnienie dokładności i rzetelności indeksów stosowanych w Unii jako wskaźniki referencyjne w instrumentach i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych.
- (2) Rozporządzenie to stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r., a administratorzy spoza Unii korzystają z okresu przejściowego umożliwiającego stosowanie w Unii wskaźników referencyjnych państw trzecich. Po upływie okresu przejściowego wskaźnik referencyjny lub zestaw wskaźników referencyjnych opracowane przez administratora mającego siedzibę w państwie trzecim mogą być stosowane w Unii wyłącznie w przypadku, gdy dany wskaźnik referencyjny i danego administratora wpisano do rejestru prowadzonego przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych („ESMA”) po przyjęciu przez Komisję decyzji w kwestii równoważności lub uznaniu bądź zatwierdzeniu przez właściwe organy.
- (3) Komisja jest uprawniona do przyjmowania decyzji wykonawczych stwierdzających, że ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego w odniesieniu do określonych administratorów lub określonych wskaźników referencyjnych bądź rodzin wskaźników referencyjnych są równoważne wymogom ustanowionym w rozporządzeniu (UE) 2016/1011. Oceniając taką równoważność, Komisja uwzględnia, czy ramy prawne i praktyki nadzorcze danego państwa trzeciego zapewniają zgodność z zasadami IOSCO dotyczącymi finansowych wskaźników referencyjnych lub, w stosownych przypadkach, z zasadami IOSCO dotyczącymi agencji zgłaszających ceny ropy naftowej, oraz czy tacy poszczególni administratorzy lub poszczególne wskaźniki referencyjne bądź rodziny wskaźników referencyjnych podlegają w sposób ciągły skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu przepisów w tym państwie trzecim.
- (4) Szereg podmiotów nadzorowanych administruje w Australii wskaźnikami referencyjnymi takimi jak australijska stopa swapowa BBSW (Bank Bill Swap Rate) oraz indeks S&P/ASX 200 i stosuje je w Unii. W związku z powyższym Komisja przystąpiła do oceny systemu wskaźników referencyjnych w Australii.
- (5) Ramy legislacyjne dotyczące ustanawiania i nadzorowania wskaźników referencyjnych oraz administrowania nimi w Australii obejmują system licencyjny i przewidują powierzenie uprawnień Australijskiej Komisji ds. Papierów Wartościowych i Inwestycji („ASIC”). W ramach powyższych uregulowań wymaga się również, aby administratorzy istotnych wskaźników referencyjnych uzyskali od ASIC licencję administratora wskaźnika referencyjnego. W przypadku wskaźników referencyjnych, które nie zostały uznane przez ASIC za istotne, australijskie ramy legislacyjne umożliwiają administratorom dobrowolne przystąpienie do krajowych ram regulacyjnych poprzez wystąpienie o licencję ASIC zgodnie z sekcją 908BD ustawy o spółkach, co w rezultacie sprawia, że podlegają oni przepisom ASIC dotyczącym administratorów i podmiotów przekazujących dane.
- (6) Podmioty, które uzyskały licencję ASIC, są związane warunkami licencji oraz podlegają szeregowi wymogów prawnych. Prawnie wiążące wymagania dotyczące administratorów określono w ustawie o spółkach z 2001 r. („ustawa o spółkach”), przepisach (administracyjnych) ASIC z 2018 r. w sprawie finansowych wskaźników referencyjnych i przepisach (przymuszających) ASIC z 2018 r. w sprawie finansowych wskaźników referencyjnych. Przewodnik regulacyjny ASIC nr 268 pt. „System wydawania licencji dla administratorów finansowych wskaźników referencyjnych” (Regulatory Guide 268, „Licensing regime for financial benchmark administrators”) („RG 268”) zawiera dodatkowe wskazówki dla administratorów wskaźników referencyjnych. Część 7.5B ustawy o spółkach (zmienionej ustawą z 2018 r. (środki nr 5 z 2017 r.) w sprawie zmiany przepisów finansowych) stanowi wdrożenie ram legislacyjnych dotyczących regulacji finansowych wskaźników referencyjnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1.

- (7) Zgodnie z sekcją 908AC ustawy o spółkach ASIC może, w drodze aktu prawnego, uznać finansowy wskaźnik referencyjny za istotny wskaźnik referencyjny. Jedynie te wskaźniki referencyjne, które spełniają kryteria określone w ustawie, mogą zostać wyznaczone jako istotne wskaźniki referencyjne. ASIC musi być przekonana, że: (i) wskaźnik referencyjny ma znaczenie systemowe dla australijskiego systemu finansowego; lub (ii) istnieje istotne ryzyko wystąpienia finansowego efektu domina lub systemowej niestabilności w Australii, jeżeli zakłóceniu ulegnie dostępność lub rzetelność wskaźnika referencyjnego; lub (iii) miałby miejsce istotny wpływ na inwestorów detalicznych lub hurtowych w Australii, jeżeli zakłóceniu ulegnie dostępność lub rzetelność wskaźnika referencyjnego.
- (8) Na mocy aktu ASIC 2018/420 (istotne finansowe wskaźniki referencyjne) w sprawie spółek ASIC uznała szereg finansowych wskaźników referencyjnych za istotne wskaźniki referencyjne. Niniejsza decyzja ogranicza się do administratorów tychże wskaźników referencyjnych wymienionych w ostatniej obowiązującej wersji aktu ASIC 2018/420 (istotne finansowe wskaźniki referencyjne) w sprawie spółek. Niniejsza decyzja nie obejmuje administratorów finansowych wskaźników referencyjnych kwalifikujących się do wyłączenia z zakresu stosowania rozporządzenia (UE) 2016/1011 zgodnie z art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia.
- (9) ASIC może udzielić licencji administratorowi wskaźnika referencyjnego w odniesieniu do jednego lub kilku finansowych wskaźników referencyjnych. Podejmując decyzję o udzieleniu licencji, obłożeniu licencji warunkami, zmianie lub cofnięciu tych warunków, zmianie licencji lub zawieszeniu bądź unieważnieniu licencji, ASIC musi uwzględnić czynniki określone w sekcji 908BO pkt 2 ustawy o spółkach. Uznaje się, że dana osoba popełnia przestępstwo, jeżeli administruje (lub utrzymuje, że administruje) istotnym wskaźnikiem referencyjnym, lecz nie posiada licencji administratora wskaźnika referencyjnego określającej dany finansowy wskaźnik referencyjny.
- (10) ASIC przyjęła przepisy (administracyjne) ASIC z 2018 r. w sprawie finansowych wskaźników referencyjnych („przepisy administracyjne”) na podstawie sekcji 908CA ustawy o spółkach oraz przepisy (przymuszające) ASIC z 2018 r. w sprawie finansowych wskaźników referencyjnych („przepisy przymuszające”) na podstawie sekcji 908CD ustawy o spółkach. W przepisach administracyjnych ustanowiono wymagania dotyczące podmiotów, którym udzielono licencji administratora wskaźnika referencyjnego, i podmiotów przekazujących dane, w tym wymogi w zakresie zarządzania i nadzoru, wymogi dotyczące outsourcingu, wymogi zapobiegające konfliktowi interesów, wymogi w zakresie wzorów i metod dotyczących wskaźników referencyjnych oraz wymogi w zakresie danych wejściowych. Przepisy przymuszające regulują obowiązkowe generowanie istotnego wskaźnika referencyjnego lub obowiązkowe administrowanie tym wskaźnikiem oraz obowiązkowe przekazywanie danych potrzebnych do opracowania istotnego finansowego wskaźnika referencyjnego.
- (11) Sporządzając przepisy administracyjne, ASIC uwzględniła zasady IOSCO dotyczące finansowych wskaźników referencyjnych zgodnie z wymogiem ustanowionym w sekcji 908CK ustawy o spółkach. Ponadto ASIC wzięła pod uwagę ramy prawne i nadzorcze odnoszące się do wskaźników referencyjnych w państwach trzecich, w tym rozporządzenie (UE) 2016/1011, jak również inne australijskie systemy licencji finansowych.
- (12) W uzasadnieniu przepisów administracyjnych przedstawiono, w jaki sposób przepisy administracyjne i przepisy przymuszające ASIC odzwierciedlają zasady IOSCO. Dokładniej rzecz biorąc, przepisy administracyjne stanowią, że przepis 2.1.2 odpowiada zasadom IOSCO w sprawie zasad zarządzania finansowymi wskaźnikami referencyjnymi. Przepis 2.1.3 odpowiada zasadom IOSCO w sprawie nadzoru nad stronami trzecimi uczestniczącymi w wygenerowaniu każdego finansowego wskaźnika referencyjnego wymienionego w licencji administratora wskaźnika referencyjnego danego licencjodawcy lub w administrowaniu takim wskaźnikiem. Przepis 2.1.4 odpowiada zasadom IOSCO w sprawie konfliktu interesów w odniesieniu do administratorów finansowych wskaźników referencyjnych. Przepis 2.2.1 odpowiada zasadom IOSCO w sprawie wzoru wskaźników referencyjnych. Przepis 2.2.2 odpowiada zasadom IOSCO w sprawie wystarczalności danych i kontroli wewnętrznej sprawowanej nad gromadzeniem danych. Przepis 2.2.3 odpowiada zasadom IOSCO w sprawie treści metodyki stosowanej do ustalania finansowych wskaźników referencyjnych. Przepis 2.2.4 pkt 1 odpowiada zasadom IOSCO w sprawie zmian w metodyce stosowanej do ustalania finansowych wskaźników referencyjnych. Przepis 2.3.1 odpowiada zasadom IOSCO w sprawie ram kontroli administratorów, ponieważ odnosi się do zarządzania ryzykiem, jak również do podstawowych wymogów innych australijskich systemów licencyjnych. Przepis 2.4.1 odpowiada zasadom IOSCO w sprawie planowania dotyczącego przejścia na inny wskaźnik referencyjny lub zaprzestania opracowywania licencjonowanego wskaźnika referencyjnego. Przepis 2.5.1 odpowiada zasadom IOSCO w sprawie „kodeksu postępowania dostawcy danych”. Ponadto przepis 2.6.1 odpowiada zasadom IOSCO w sprawie przejrzystości ustalania wskaźników referencyjnych.
- (13) Oprócz tego ASIC udostępnia przewodnik regulacyjny (RG 268) podmiotom podlegającym przepisom administracyjnym i przepisom przymuszającym. Przedstawiono w nim dokonaną przez ASIC wykładnię przepisów prawa oraz praktyczne wytyczne dotyczące sposobu wypełniania przez podmioty ich obowiązków wynikających z prawa.
- (14) Komisja uznaje zatem, że wiążące wymogi odnoszące się do administratorów istotnych wskaźników referencyjnych wyznaczonych w akcie ASIC 2018/420 (istotne finansowe wskaźniki referencyjne) w sprawie spółek są równoważne odpowiadającym im wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) 2016/1011.

- (15) Art. 30 rozporządzenia (UE) 2016/1011 zawiera również wymóg, aby wymogi podlegały w sposób ciągły skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu w państwie trzecim.
- (16) Licencjonowani w Australii administratorzy wskaźników referencyjnych objęci są ciągłym nadzorem i dozorem sprawowanym przez ASIC. Sekcja 908AF ustawy o spółkach stanowi, że ASIC odpowiada za nadzór nad finansowymi wskaźnikami referencyjnymi, które są objęte licencją. ASIC odpowiada również za przestrzeganie przez administratorów wskaźników referencyjnych ich obowiązków wynikających z ustawy o spółkach, przepisów administracyjnych i przepisów przymuszających oraz przeprowadza w tym względzie okresowe oceny wypełniania przez administratorów wskaźników referencyjnych ich obowiązków określonych w licencjach.
- (17) Sekcja 908BQ ustawy o spółkach i przepis 2.8.1 przepisów administracyjnych zobowiązują administratorów wskaźników referencyjnych do powiadamiania ASIC o niektórych kwestiach, w tym o przypadkach, gdy licencjodawca nie spełnił któregośkolwiek ze swoich obowiązków regulacyjnych lub może nie być już w stanie go spełniać. ASIC może oceniać przestrzeganie przez licencjodawców ustawy o spółkach i przepisów administracyjnych, zgodnie z sekcjami 908BR i 908BS ustawy o spółkach oraz przepisami 2.8.2 i 2.8.3 przepisów administracyjnych. ASIC może również zwrócić się o przedstawienie sprawozdania w dowolnej sprawie zgodnie z sekcją 908BV ustawy o spółkach oraz zażądać raportu audytorskiego na temat przedstawionego przez licencjodawcę sprawozdania dotyczącego tych kwestii. Na mocy sekcji 908BW ustawy o spółkach ASIC jest uprawniona do sporządzania sprawozdań z oceny, przekazywania w razie potrzeby tych sprawozdań niektórym australijskim agencjom rządowym i publikowania takich sprawozdań.
- (18) Jeżeli administrator wskaźnika referencyjnego nie wypełnia swoich obowiązków regulacyjnych, na podstawie sekcji 908BT ustawy o spółkach ASIC może wydać licencjodawcy pisemne polecenie podjęcia określonych działań, które zdaniem ASIC zapewnią wypełnienie przez licencjodawcę tych obowiązków. Jeżeli licencjodawca nie zastosuje się do tego pisemnego polecenia, ASIC może wnieść sprawę do sądu, który następnie może nakazać licencjodawcy zastosowanie się do wskazań ASIC. Na podstawie sekcji 908CH i 908CI ustawy o spółkach ASIC może wydawać zawiadomienia o naruszeniu przepisów lub przyjmować zobowiązania od administratorów, którzy nie spełnili odnoszących się do nich wymogów regulacyjnych. W sekcji 908CG ustawy o spółkach ustanowiono ramy, zgodnie z którymi administrator, któremu zarzuca się nieprzestrzeganie przepisów administracyjnych, może – zamiast uczestniczenia w postępowaniu cywilnym – zapłacić karę pieniężną, podjąć lub wszcząć działania naprawcze (w tym programy edukacyjne) lub przyjąć sankcje inne niż zapłata kary. Na podstawie sekcji 908BI i 908BJ ustawy o spółkach ASIC może również w pewnych okolicznościach zawiesić lub unieważnić licencję.
- (19) Przepisy przymuszające dają ASIC możliwość – jeżeli uzna ona, że leży to w interesie publicznym – narzucenia licencjodawcy obowiązku kontynuowania generowania istotnego wskaźnika referencyjnego lub administrowania takim wskaźnikiem, lub też generowania istotnego wskaźnika referencyjnego lub administrowania nim w określony sposób, w tym poprzez zmianę metody stosowanej do generowania istotnego wskaźnika referencyjnego lub do administrowania tym wskaźnikiem. Przepisy przymuszające umożliwiają również ASIC nałożenie na podmiot przekazujący dane obowiązku przekazania licencjodawcy danych lub informacji potrzebnych do wygenerowania istotnego wskaźnika referencyjnego lub do administrowania tym wskaźnikiem, lub też przekazania ich ASIC do celów związanych z generowaniem istotnego wskaźnika referencyjnego lub z administrowaniem tym wskaźnikiem.
- (20) Komisja uznaje zatem, że wiążące wymogi odnoszące się do administratorów wszystkich wskaźników referencyjnych uznanych za istotne finansowe wskaźniki referencyjne na mocy aktu ASIC 2018/420 (istotne finansowe wskaźniki referencyjne) w sprawie spółek podlegają w sposób ciągły skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu.
- (21) Unijni administratorzy wskaźników referencyjnych nie muszą uzyskiwać licencji na stosowanie swoich wskaźników referencyjnych w Australii, chyba że dany wskaźnik referencyjny został wyznaczony przez ASIC jako istotny lub w przypadku, gdy administrator wskaźnika referencyjnego dobrowolnie ubiega się o licencję w Australii. ASIC poinformowała Komisję, że nie zamierza wyznaczać unijnych wskaźników referencyjnych jako istotne.
- (22) Uzupełnienie niniejszej decyzji stanowić będą ustalenia dotyczące współpracy mającej zapewnić skuteczną wymianę informacji i koordynację działań nadzorczych między ESMA i ASIC.
- (23) Niniejsza decyzja oparta jest na ocenie prawnie wiążących wymogów dotyczących wskaźników referencyjnych, obowiązujących w Australii w chwili przyjęcia niniejszej decyzji. Komisja będzie nadal regularnie śledzić rozwój sytuacji na rynku, ewolucję ram prawnych i nadzorczych odnoszących się do wskaźników referencyjnych oraz skuteczność współpracy w zakresie nadzoru w odniesieniu do monitorowania i egzekwowania tych wymogów, aby zapewnić ciągłe spełnianie wymogów, na podstawie których przyjęto niniejszą decyzję.
- (24) Niniejsza decyzja nie narusza uprawnienia Komisji do przeprowadzenia w dowolnym momencie szczegółowego przeglądu, w przypadku gdy istotne okoliczności zmuszają Komisję do dokonania ponownej oceny niniejszej decyzji.

(25) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dla celów art. 30 rozporządzenia (UE) 2016/1011 ramy prawne i nadzorcze mające zastosowanie w Australii do administratorów finansowych wskaźników referencyjnych, które zostały uznane za istotne wskaźniki referencyjne na mocy aktu ASIC 2018/420 (istotne finansowe wskaźniki referencyjne) w sprawie spółek zgodnie z jego ostatnią obowiązującą wersją, uznaje się za równoważne wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) 2016/1011 i za podlegające w sposób ciągły skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie 20 dni po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1275**z dnia 29 lipca 2019 r.****w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do wskaźników referencyjnych w Singapurze zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1011 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie indeksów stosowanych jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych i zmieniające dyrektywy 2008/48/WE i 2014/17/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 596/2014 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 30,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) 2016/1011 wprowadza wspólne ramy mające na celu zapewnienie dokładności i rzetelności indeksów stosowanych w Unii jako wskaźniki referencyjne w instrumentach finansowych i umowach finansowych lub do pomiaru wyników funduszy inwestycyjnych.
- (2) Rozporządzenie to stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r., a administratorzy spoza Unii korzystają z okresu przejściowego umożliwiającego stosowanie w UE wskaźników referencyjnych z państw trzecich. Po upływie okresu przejściowego wskaźnik referencyjny lub zestaw wskaźników referencyjnych opracowywany(ch) przez administratora mającego siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie trzecim może być stosowany w Unii jedynie w przypadku, gdy wskaźnik referencyjny i administrator są wpisani do rejestru prowadzonego przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych („ESMA”) na podstawie przyjętej przez Komisję decyzji dotyczącej równoważności bądź w następstwie uznania lub zatwierdzenia przez właściwe organy.
- (3) Komisja jest uprawniona do przyjmowania decyzji wykonawczych stwierdzających, że ramy prawne i nadzorcze w państwie trzecim w odniesieniu do poszczególnych administratorów lub poszczególnych wskaźników referencyjnych bądź rodzin wskaźników referencyjnych są równoważne wymogom wynikającym z rozporządzenia (UE) 2016/1011. W ramach oceny równoważności Komisja bierze pod uwagę, czy ramy prawne i praktyki nadzorcze państwa trzeciego zapewniają zgodność z zasadami IOSCO dotyczącymi finansowych wskaźników referencyjnych lub, w stosownych przypadkach, z zasadami IOSCO dotyczącymi agencji zgłaszających ceny ropy naftowej oraz czy poszczególni administratorzy lub poszczególne wskaźniki referencyjne bądź rodziny wskaźników referencyjnych podlegają w sposób ciągły skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu w tym państwie trzecim.
- (4) W Singapurze administrowane są wskaźniki referencyjne, takie jak singapurska międzybankowa stopa procentowa SIBOR (*Singapore Interbank Offered Rate*) i singapurska syntetyczna stopa procentowa SOR (*Singapore Dollar Swap Offer Rate*), które są stosowane w Unii przez niektóre podmioty nadzorowane. W związku z tym Komisja przeprowadziła ocenę systemu wskaźników referencyjnych w Singapurze.
- (5) Ramy prawne i nadzorcze obowiązujące w Singapurze w odniesieniu do administratorów wyznaczonych wskaźników referencyjnych i podmiotów przekazujących dane na potrzeby tych wskaźników są określone w ustawie o papierach wartościowych i transakcjach terminowych (*Securities and Futures Act*, „SFA”) oraz w regulacjach z 2018 r. w sprawie finansowych wskaźników referencyjnych dla papierów wartościowych i transakcji terminowych (*Securities and Futures (Financial Benchmarks) Regulations 2018*, „regulacje w sprawie wskaźników referencyjnych SFA”). Opracowując wymogi na podstawie SFA i regulacji w sprawie wskaźników referencyjnych SFA, Urząd Monetarny Singapuru (*Monetary Authority of Singapore*, „MAS”) przeanalizował zagraniczne systemy wskaźników referencyjnych, w tym rozporządzenie (UE) 2016/1011.
- (6) Na podstawie części VIAA SFA wprowadzono system regulacyjny, w którym wszyscy administratorzy wskaźników referencyjnych i podmioty przekazujące dane na potrzeby wyznaczonych wskaźników referencyjnych muszą uzyskać zezwolenie MAS na pełnienie roli zatwierdzonego administratora wskaźnika referencyjnego („ABA”) lub zatwierdzonego dostawcy danych na potrzeby wskaźnika referencyjnego („ABS”). Na administratorów ABA i dostawców danych ABS nałożono szczegółowe obowiązki, a w odniesieniu do obowiązkowego administrowania wyznaczonymi wskaźnikami referencyjnymi i przekazywania danych na potrzeby takich wskaźników zastosowanie mają określone wymogi. Dodatkowo – zgodnie z SFA – MAS jest uprawniony do ustanawiania przepisów. Wprowadzone przez MAS przepisy są prawnie wiążące.

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 29.6.2016, s. 1.

- (7) Zgodnie z definicją w sekcji 2 SFA finansowym wskaźnikiem referencyjnym jest dowolna(-y) cena, stopa, indeks lub wartość, która(-y) (i) jest określana(-y) cyklicznie poprzez zastosowanie (bezpośrednio lub pośrednio) wzoru lub jakiegokolwiek innej metody obliczania do informacji lub opinii dotyczących transakcji na rynku lub stanu rynku w ujęciu co najmniej jednego instrumentu bazowego; (ii) jest udostępniona(-y) publicznie (bezpłatnie lub odpłatnie); oraz (iii) jest stosowana(-y) jako odniesienie do określania przypadających do zapłaty odsetek lub innych kwot należnych z tytułu depozytów lub instrumentów kredytowych; do określania ceny lub wartości różnych produktów inwestycyjnych; lub do pomiaru wyników różnych produktów oferowanych przez osobę przewidzianą przepisami.
- (8) MAS może, zgodnie z sekcją 123B SFA, zaklasyfikować – na mocy zarządzenia w dzienniku urzędowym – finansowy wskaźnik referencyjny jako wyznaczony wskaźnik referencyjny. MAS może tak zrobić, jeżeli stwierdzi, że (i) finansowy wskaźnik referencyjny ma znaczenie systemowe w ramach systemu finansowego Singapuru, (ii) zakłócenie procesu ustalania finansowego wskaźnika referencyjnego może mieć wpływ na ogólne zaufanie do tego wskaźnika referencyjnego lub systemu finansowego Singapuru, (iii) ustalanie finansowego wskaźnika referencyjnego może być narażone na manipulację, lub (iv) jest to uzasadnione innymi względami leżącymi w interesie publicznym.
- (9) MAS wyznaczył finansowe wskaźniki referencyjne w zarządzeniu z 2018 r. w sprawie wyznaczonych wskaźników referencyjnych dla papierów wartościowych i transakcji terminowych wydanym na podstawie sekcji 123B SFA. Niniejsza decyzja jest ograniczona do administratorów powyższych wskaźników referencyjnych wymienionych w ostatniej obowiązującej wersji zarządzenia w sprawie wyznaczonych wskaźników referencyjnych dla papierów wartościowych i transakcji terminowych. Niniejsza decyzja nie obejmuje administratorów finansowych wskaźników referencyjnych, które kwalifikują się do wyłączenia z zakresu rozporządzenia (UE) 2016/1011 zgodnie z art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia.
- (10) Administratorzy wyznaczonych wskaźników referencyjnych i dostawcy danych na potrzeby tych wskaźników muszą zostać zatwierdzeni na podstawie SFA (w szczególności sekcji 123D i 123ZC tej ustawy), o ile nie zostaną zwolnieni z tego wymogu. Podejmując decyzję o udzieleniu, zawieszeniu lub cofnięciu zezwolenia dla ABA, MAS może brać pod uwagę czynniki określone w sekcjach 123F(5), 123F(6), 123F(8), 123J(1) i 123J(6) SFA, oraz w regulacji 4(1) regulacji w sprawie wskaźników referencyjnych SFA. MAS może również nakładać, zmieniać lub uchylać warunki lub ograniczenia dotyczące ABA na podstawie sekcji 123F(2) i 123F(3) SFA. Przestępstwem jest administrowanie wyznaczonym wskaźnikiem referencyjnym bez zezwolenia, o ile nie udzielono zwolnienia z tego wymogu; przestępstwem jest też podawanie się za administratora w takiej sytuacji.
- (11) Zgodnie z sekcją 123O SFA administratorzy wskaźników referencyjnych muszą wydać kodeks dotyczący każdego wyznaczonego wskaźnika referencyjnego, zawierający opis standardów obowiązujących wszystkich dostawców danych na potrzeby danego wyznaczonego wskaźnika referencyjnego. Konieczne jest również ustanowienie, na podstawie regulacji 8 regulacji w sprawie wskaźników referencyjnych SFA, komitetu nadzoru prowadzącego cykliczne przeglądy zakresu, konstrukcji i metody wyznaczonego wskaźnika referencyjnego oraz przyjętych zasad służących administrowaniu wyznaczonym wskaźnikiem referencyjnym.
- (12) Na podstawie sekcji 123J(4) i 123ZZB SFA MAS może zobligować ABA do kontynuacji administrowania wyznaczonym wskaźnikiem referencyjnym. Sekcje 123F(2) i 123F(3) SFA umożliwiają MAS nakładanie na ABA warunków dotyczących procesu ustalania wyznaczonego wskaźnika referencyjnego. Na podstawie sekcji 123ZI(1) i 123ZJ(1) SFA MAS może zobligować dowolną osobę do przekazywania danych na potrzeby wyznaczonego wskaźnika referencyjnego poprzez wyznaczenie tej osoby jako dostawcę danych na potrzeby wyznaczonego wskaźnika referencyjnego („DBS”). Podejmując decyzję o tym, czy daną osobę wyznaczyć jako DBS czy cofnąć takie wyznaczenie, MAS musi wziąć pod uwagę czynniki określone w sekcjach 123ZI(2) i 123ZI(3) SFA. DBS podlega tym samym bieżącym obowiązkom, co ABS.
- (13) Część VIAA SFA i regulacje w sprawie wskaźników referencyjnych SFA zasadniczo odzwierciedlają zasady IOSCO dotyczące finansowych wskaźników referencyjnych. Administrator głównie odpowiada za wszystkie aspekty administrowania wyznaczonymi wskaźnikami referencyjnymi i podlega wymogom regulacyjnym określonym w SFA i regulacjach w sprawie wskaźników referencyjnych SFA. W przypadku gdy administrator zleca niektóre zadania podmiotowi zewnętrznemu, musi przestrzegać wytycznych MAS dotyczących outsourcingu. Wszystkie te elementy są zgodne z zasadami IOSCO dotyczącymi ogólnej odpowiedzialności administratora i nadzoru nad podmiotami zewnętrznymi.
- (14) W sekcji 123 A SFA określono następujące cele systemu regulacyjnego: promowanie sprawiedliwego i przejrzystego ustalania finansowych wskaźników referencyjnych oraz ograniczanie ryzyka systemowego. W sekcji 123P SFA przewiduje się zgodnie z tymi celami, że należy stosować odpowiednie zasady zarządzania, aby wyznaczony wskaźnik referencyjny ustalać w sprawiedliwy i efektywny sposób, uwzględniający ogólną zasadę unikania przez administratorów konfliktów interesów. Ponadto należy zapewnić, aby systemy i środki kontroli prowadzenia działalności w zakresie administrowania wyznaczonymi wskaźnikami referencyjnymi były wystarczające i odpowiednio do skali i charakteru operacji, odzwierciedlając zasady IOSCO dotyczące ram kontroli administratorów.

- (15) Jako że SFA przewiduje też opracowanie kodeksu dla każdego wyznaczonego wskaźnika referencyjnego i konieczność uzyskania przez administratora pisemnego zatwierdzenia tego kodeksu przez MAS oraz ustanowienie komitetu nadzoru prowadzącego cykliczne przeglądy zakresu i adekwatności definicji, konstrukcji i metody opracowywania wyznaczonego wskaźnika referencyjnego, uwzględnione są również zasady dotyczące przejrzystości, metod, wewnętrznego nadzoru, cyklicznego przeglądu oraz kodeksu postępowania dostawców danych.
- (16) Zgodnie z zasadą IOSCO dotyczącą ustaleń przejściowych, sekcja 123J umożliwia MAS odmowę cofnięcia zezwolenia dla ABA, jeżeli nie leży to w interesie publicznym. Sekcja 123S SFA, wraz z regulacją 13 regulacji w sprawie wskaźników referencyjnych SFA oraz ogłoszeniem w sprawie składania cyklicznych sprawozdań dotyczących administratorów wskaźników referencyjnych, odpowiadają zasadzie IOSCO dotyczącej audytów. Sekcja 123R SFA i regulacja 12 regulacji w sprawie wskaźników referencyjnych SFA w odniesieniu do administratorów wskaźników referencyjnych oraz sekcja 123ZN(1) SFA i regulacja 20 regulacji w sprawie wskaźników referencyjnych SFA w odniesieniu do dostawców danych na potrzeby wskaźników referencyjnych są zgodne z zasadą IOSCO dotyczącą ścieżki audytu. Sekcje 123 V i 123ZR SFA odpowiadają zasadzie IOSCO dotyczącej współpracy z organami regulacyjnymi.
- (17) Można zatem stwierdzić, że wiążące wymogi dotyczące administratorów finansowych wskaźników referencyjnych zaklasyfikowanych jako „wyznaczone wskaźniki referencyjne” w drodze zarządzenia w sprawie wyznaczonych wskaźników referencyjnych dla papierów wartościowych i transakcji terminowych są równoważne odpowiednim wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) 2016/1011.
- (18) Zgodnie z art. 30 rozporządzenia (UE) 2016/1011 wiążące wymogi muszą podlegać w sposób ciągły skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu w państwie trzecim.
- (19) Regulowani administratorzy i dostawcy danych są w Singapurze nadzorowani i monitorowani w sposób ciągły przez MAS. MAS odpowiada za egzekwowanie wypełniania przez regulowanych administratorów i dostawców obowiązków wynikających z SFA i regulacji w sprawie wskaźników referencyjnych SFA; prowadzi w tym zakresie cykliczne oceny zgodności regulowanych administratorów i dostawców danych z przepisami. W swojej ocenie MAS może uwzględnić wszelkie informacje i sprawozdania, które uzna za stosowne. W sekcjach 123O–123 V SFA określono ogólne obowiązki, a sekcje 123F(4) i 123K(6) SFA przewidują, że administratorzy muszą spełniać wszystkie warunki udzielenia im zezwoleń lub zwolnień. Zgodnie z sekcjami 123ZZA i 123ZZB SFA MAS może wprowadzać dodatkowe przepisy i zalecenia, których administratorzy muszą przestrzegać.
- (20) Sekcje 123Q(1) i 123S SFA oraz regulacje 11, 13(1) i 13(2) regulacji w sprawie wskaźników referencyjnych SFA przewidują wymóg, aby administratorzy powiadamiali MAS o niektórych sprawach, w tym o przypadkach niewypełnienia przez administratora swoich obowiązków regulacyjnych. MAS ma uprawnienia do gromadzenia informacji na potrzeby oceny zgodności licencjohaiorców z SFA.
- (21) MAS jest uprawniony, na podstawie sekcji 123ZZB SFA, do wydawania administratorom zaleceń; może na przykład zwrócić się do administratora o przekazanie MAS sprawozdania na temat określonej sprawy, w tym dokumentów z audytów dotyczących danego sprawozdania. MAS jest uprawniony, na podstawie sekcji 150 i 150 A, do kontrolowania administratora i, w odpowiednich przypadkach, do przekazywania odnośnego sprawozdania zagranicznym organom regulacyjnym.
- (22) W przypadku niewypełniania przez administratora wskaźnika referencyjnego swoich obowiązków regulacyjnych MAS może wydać – na podstawie sekcji 123ZZB SFA – zalecenia wprowadzenia określonych środków korygujących. MAS może udzielić administratorowi nagany na podstawie sekcji 334 SFA bądź nałożyć warunki lub ograniczenia dotyczące przedsiębiorstwa lub działalności administratora wskaźnika referencyjnego na podstawie sekcji 123F(3) i 123K(4) SFA. MAS może też w określonych okolicznościach zawiesić lub cofnąć zezwolenie lub zwolnienie [zob. sekcje 123J(1), 123J(2), 123J(6), 123N(1) i 123N(3)]. Dodatkowo MAS może wydać zakaz w stosunku do administratora na podstawie sekcji 123ZZC (1) SFA. Ponadto nieprzestrzeganie wymogów określonych w SFA jest przestępstwem. W SFA przewidziano kary za naruszanie tych wymogów.
- (23) Ponadto w art. 4(n) formularza 7 „Wniosek o zezwolenie dla zatwierdzonego administratora wskaźnika referencyjnego”, wydanego na podstawie sekcji 123E(2) SFA, wymóg zgodności z zasadami IOSCO jest jednym z kryteriów bycia zatwierdzonym administratorem wskaźnika referencyjnego. MAS sprawdza zasady, procedury, system i mechanizmy kontroli administratora wskaźnika referencyjnego w ramach procesu rozpatrywania jego wniosku o udzielenie zezwolenia lub zwolnienia. Zgodnie z sekcją 123P(1)(a) SFA administrator wyznaczonego wskaźnika referencyjnego musi też w rozważny sposób zarządzać wszelkimi rodzajami ryzyka związanego ze swoimi działaniami i operacjami.
- (24) Komisja stwierdza zatem, że wiążące wymogi dotyczące administratorów finansowych wskaźników referencyjnych zaklasyfikowanych jako „wyznaczone wskaźniki referencyjne” w drodze zarządzenia w sprawie wyznaczonych wskaźników referencyjnych dla papierów wartościowych i transakcji terminowych podlegają w sposób ciągły skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu.

- (25) Administratorzy unijnych wskaźników referencyjnych nie muszą uzyskiwać zezwolenia na stosowanie swoich wskaźników w Singapurze, o ile dany wskaźnik nie zostanie zaklasyfikowany przez MAS jako wyznaczony wskaźnik referencyjny. MAS poinformował Komisję, że zgodnie z jego oceną żaden unijny wskaźnik referencyjny nie spełnia kryteriów wyznaczonego wskaźnika referencyjnego w Singapurze.
- (26) Uzupełnieniem niniejszej decyzji będzie porozumienie o współpracy służące zapewnieniu skutecznej wymiany informacji i koordynacji działań nadzorczych między ESMA i MAS.
- (27) Podstawą niniejszej decyzji jest ocena mających zastosowanie prawnie wiążących wymogów dotyczących wskaźników referencyjnych w Singapurze; ocena ta dotyczy sytuacji w momencie przyjęcia niniejszej decyzji. Komisja będzie nadal regularnie monitorować rozwój sytuacji rynkowej, zmiany ram prawnych i nadzorczych dotyczących wskaźników referencyjnych oraz skuteczność współpracy nadzorczej w zakresie monitorowania i egzekwowania odnośnych wymogów, tak aby zapewnić ciągłe spełnianie wymogów będących podstawą przyjęcia niniejszej decyzji.
- (28) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień Komisji do przeprowadzania w dowolnym momencie szczegółowych kontroli, w przypadku gdy w następstwie istotnych zmian Komisja musi dokonać ponownej oceny niniejszej decyzji.
- (29) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dla celów art. 30 rozporządzenia (UE) 2016/1011 ramy prawne i nadzorcze mające zastosowanie w Singapurze do administratorów finansowych wskaźników referencyjnych zaklasyfikowanych jako wyznaczone wskaźniki referencyjne w drodze zarządzenia z 2018 r. w sprawie wyznaczonych wskaźników referencyjnych dla papierów wartościowych i transakcji terminowych, uznaje się za równoważne wymogom określonym w rozporządzeniu (UE) 2016/1011 i za podlegające w sposób ciągły skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1276**z dnia 29 lipca 2019 r.****uchylająca decyzję wykonawczą Komisji 2012/627/UE w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Australii za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 upoważniono Komisję do przyjęcia decyzji w sprawie równoważności, stwierdzającej, że ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego gwarantują, że agencje ratingowe, które uzyskały zezwolenie lub zostały zarejestrowane w tym państwie trzecim, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne z wymogami określonymi w tym rozporządzeniu oraz podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów w tym państwie trzecim. Aby ramy prawne i nadzorcze można było uznać za równoważne, muszą one spełniać co najmniej warunki określone w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.
- (2) W dniu 5 października 2012 r. Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2012/627/UE ⁽²⁾, w której stwierdziła, że te trzy warunki są spełnione, i uznała ramy prawne i nadzorcze Australii dotyczące agencji ratingowych za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 w obowiązującym wówczas brzmieniu.
- (3) Ramy prawne i nadzorcze Australii nadal spełniają trzy warunki określone pierwotnie w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 ⁽³⁾ wprowadzono dodatkowe wymogi dla agencji ratingowych zarejestrowanych w Unii, zastrzegając tym samym ramy prawne i nadzorcze, którym podlegają. Te dodatkowe wymogi obejmują przepisy dotyczące perspektyw ratingowych, zarządzania konfliktami interesów, wymogów w zakresie poufności, jakości metod ratingowych oraz prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych.
- (4) Zgodnie z art. 2 akapit drugi pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 462/2013 te dodatkowe wymogi mają zastosowanie do celów oceny równoważności ram prawnych i nadzorczych państwa trzeciego od dnia 1 czerwca 2018 r.
- (5) W tym kontekście w dniu 13 lipca 2017 r. Komisja zwróciła się o poradę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych między innymi Australii z tymi dodatkowymi wymogami wprowadzonymi rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 oraz o jego opinii co do istotności ewentualnych różnic.
- (6) W swojej opinii technicznej z dnia 17 listopada 2017 r. ESMA stwierdził, że ramy prawne i nadzorcze Australii nie zawierają wystarczających przepisów, które wypełniałyby cele, jakie przyświecają dodatkowym wymogom wprowadzonym rozporządzeniem (UE) nr 462/2013.
- (7) W art. 3 ust. 1 lit. w) wprowadzono definicję „perspektywy ratingowej”, a zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1060/2009 rozszerzono zakres stosowania niektórych wymogów mających zastosowanie do ratingów kredytowych na perspektywy ratingowe. W ramach prawnych i nadzorczych Australii nie uwzględniono wprost perspektyw ratingowych, ale Australijska Komisja ds. Papierów Wartościowych i Inwestycji (Australian Securities and Investment Commission) uznaje perspektywy ratingowe za wchodzące w zakres definicji „doradztwa w zakresie produktów finansowych” i tym samym za objęte tymi samymi wymogami co ratingi kredytowe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/627/UE z dnia 5 października 2012 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Australii za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz. U. L 274 z 9.10.2012, s. 30).⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1).

- (8) W celu wzmocnienia postrzegania niezależności agencji ratingowych wobec ocenianych podmiotów rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 rozszerzono – w art. 6 ust. 4, art. 6a i art. 6b rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – zakres stosowania przepisów dotyczących konfliktów interesów na konflikty powodowane przez akcjonariuszy lub wspólników posiadających znaczący udział w kapitale agencji ratingowej. Ramy prawne i nadzorcze Australii przewidują wymóg, zgodnie z którym agencja ratingowa musi dysponować odpowiednimi rozwiązaniami na potrzeby zarządzania konfliktami interesów, które powstają w toku jej działalności. Nie uwzględniono w nich jednak wprost konfliktów interesów dotyczących akcjonariuszy. W rezultacie nie istnieją żadne podobne wymogi, które zakazywałyby agencji ratingowej wystawiania ratingu kredytowego dla podmiotu, który posiada ponad 10 % udziałów w jej kapitale, lub świadczenia usług konsultingowych lub doradczych na rzecz podmiotu, który posiada ponad 5 % udziałów w jej kapitale.
- (9) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono nowe przepisy mające na celu zapewnienie, aby informacje poufne wykorzystywano wyłącznie do celów związanych z działalnością w zakresie ratingu kredytowego i chroniono przed oszustwem, kradzieżą lub niewłaściwym wykorzystaniem. W tym celu w art. 10 ust. 2a rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 zobowiązano agencje ratingowe do traktowania wszystkich ratingów kredytowych, perspektyw ratingowych i dotyczących ich informacji jako informacji wewnętrznych do czasu ich upublicznienia. W ramach prawnych i nadzorczych Australii określono szczegółowe wymogi dotyczące działań, które agencje ratingowe muszą podejmować w celu ochrony posiadanych przez nie informacji poufnych na temat emitentów. Wdrożono zatem wiarygodne ramy służące ochronie przed niewłaściwym wykorzystaniem informacji poufnych.
- (10) Rozporządzenie (UE) nr 462/2013 ma na celu zwiększenie poziomu przejrzystości i jakości metod ratingowych. Rozporządzeniem tym wprowadzono – w sekcji D podsekcja I pkt 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – obowiązek, zgodnie z którym agencje ratingowe muszą zapewnić ocenianemu podmiotowi możliwość wskazania ewentualnych błędów merytorycznych przed publikacją ratingu kredytowego lub perspektywy ratingowej. W ramach prawnych i nadzorczych Australii nie przewidziano wyraźnego wymogu zobowiązującego agencję ratingową do informowania ocenianego podmiotu o ratingu kredytowym przed jego publikacją. Na podstawie ram prawnych i nadzorczych Australii agencja ratingowa ma natomiast obowiązek informowania ocenianego podmiotu tylko wówczas, gdy jest to „wykonalne i właściwe”, przy czym nie wyznaczono minimalnego terminu na udzielenie odpowiedzi.
- (11) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 8 ust. 5a, ust. 6 lit. aa) i ab) i ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – odpowiednie gwarancje mające zapewnić, by jakiegokolwiek zmiany metod ratingowych nie skutkowały mniej rygorystycznymi metodami. Ramy prawne i nadzorcze Australii zawierają wymóg, zgodnie z którym oceniane podmioty należy informować o wszelkich zmianach w metodach, które mają na nie wpływ. Nie istnieje jednak wymóg stanowiący, że agencje ratingowe muszą konsultować się z uczestnikami rynku przed dokonaniem istotnej zmiany w metodzie ratingowej, zgłaszać tego rodzaju zmiany organom nadzoru czy też ujawniać na swojej stronie internetowej wszelkie błędy stwierdzone w metodzie ratingowej.
- (12) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 zastrzono wymogi dotyczące prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych. Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i sekcją D podsekcja I pkt 2a w załączniku I do tego rozporządzenia do ujawnionych metod ratingowych, modeli i podstawowych założeń ratingowych agencja ratingowa dołącza jasne i łatwo zrozumiałe wytyczne wyjaśniające założenia, parametry, ograniczenia i niewiadome dotyczące modeli i metod ratingowych stosowanych w ratingach kredytowych. Chociaż agencje ratingowe są zobowiązane do ujawniania, czy rating kredytowy zamówiono oraz czy oceniany podmiot uczestniczył w tym procesie, a także do przekazywania informacji na temat wszelkich ograniczeń ratingów kredytowych, w ramach prawnych i nadzorczych Australii nie ma wymogu podawania do publicznej wiadomości wytycznych dotyczących metody stosowanej przy formułowaniu ratingu kredytowego.
- (13) W celu wzmocnienia konkurencji i ograniczenia zakresu konfliktów interesów w sektorze agencji ratingowych rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w sekcji E podsekcja II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – wymóg, zgodnie z którym opłaty pobierane przez agencje ratingowe za ratingi kredytowe i usługi dodatkowe powinny być niedyskryminujące i oparte na rzeczywistych kosztach. Agencje ratingowe zobowiązano w nim do ujawniania niektórych informacji finansowych. Ramy prawne i nadzorcze Australii zobowiązują agencje ratingowe do podawania do publicznej wiadomości informacji na temat strumieni dochodów oraz do ujawniania organowi nadzoru określonych informacji w drodze rocznego sprawozdania, przy czym z tego obowiązku zwolniono małe agencje ratingowe. Ponadto nie istnieje wymóg zobowiązujący agencje ratingowe do podawania do wiadomości publicznej ratingów wstępnych oraz zgłaszania organowi nadzoru tabeli opłat lub wysokości opłat pobieranych od klientów. Ponadto nie istnieje wymóg, zgodnie z którym opłaty pobierane od klientów muszą być oparte na kosztach i niedyskryminujące.
- (14) W świetle przeanalizowanych czynników ramy prawne i nadzorcze Australii dotyczące agencji ratingowych nie spełniają wszystkich warunków równoważności określonych w art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Nie można ich zatem uznać za równoważne z ramami prawnymi i nadzorczymi ustanowionymi tym rozporządzeniem.
- (15) Należy zatem uchylić decyzję wykonawczą 2012/627/UE.

(16) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja wykonawcza 2012/627/UE traci moc.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1277**z dnia 29 lipca 2019 r.****uchylająca decyzję wykonawczą 2012/630/UE w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Kanady za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 upoważniono Komisję do przyjęcia decyzji w sprawie równoważności, stwierdzającej, że ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego gwarantują, że agencje ratingowe, które uzyskały zezwolenie lub zostały zarejestrowane w tym państwie trzecim, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne z wymogami określonymi w tym rozporządzeniu oraz podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów w tym państwie trzecim. Aby ramy prawne i nadzorcze można było uznać za równoważne, muszą one spełniać co najmniej warunki określone w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.
- (2) W dniu 5 października 2012 r. Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2012/630/UE ⁽²⁾, w której stwierdziła, że te trzy warunki są spełnione, i uznała ramy prawne i nadzorcze Kanady dotyczące agencji ratingowych za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 w obowiązującym wówczas brzmieniu.
- (3) Ramy prawne i nadzorcze Kanady nadal spełniają trzy warunki określone pierwotnie w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 ⁽³⁾ wprowadzono dodatkowe wymogi dla agencji ratingowych zarejestrowanych w Unii, zaostrażając tym samym ramy prawne i nadzorcze, którym podlegają. Te dodatkowe wymogi obejmują prawnie wiążące przepisy mające zastosowanie do agencji ratingowych i dotyczące perspektyw ratingowych, zarządzania konfliktami interesów, wymogów w zakresie poufności, jakości metod ratingowych oraz prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych.
- (4) Zgodnie z art. 2 akapit drugi pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 462/2013 te dodatkowe wymogi mają zastosowanie do celów oceny równoważności ram prawnych i nadzorczych państwa trzeciego od dnia 1 czerwca 2018 r.
- (5) W dniu 6 lipca 2017 r. kanadyjski organ nadzoru opublikował „Obwieszczenie zawierające proponowane zmiany w krajowym instrumencie 25-101 w odniesieniu do wyznaczonych organizacji ratingowych”, stwierdzając, że te zmiany były konieczne w celu odzwierciedlenia nowych wymogów dotyczących agencji ratingowych w UE, tak aby Unia w dalszym ciągu uznawała kanadyjski system regulacyjny za równoważny do celów regulacyjnych w Unii.
- (6) W dniu 13 lipca 2017 r. Komisja zwróciła się o poradę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych między innymi Kanady z tymi dodatkowymi wymogami wprowadzonymi rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 oraz o jego opinię co do istotności ewentualnych różnic.
- (7) W opinii technicznej z dnia 17 listopada 2017 r. ESMA zauważył, że w przypadku uchwalenia proponowanych zmian przepisów przed dniem 1 czerwca 2018 r. ramy prawne i nadzorcze Kanady dotyczące agencji ratingowych zawierałyby wystarczające przepisy, aby wypełnić cele, jakie przyświecają dodatkowym wymogom wprowadzonym rozporządzeniem (UE) nr 462/2013.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/630/UE z dnia 5 października 2012 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Kanady za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz. U. L 278 z 12.10.2012, s. 17).⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1).

- (8) W dniu 29 marca 2018 r. kanadyjski organ nadzoru opublikował na swojej stronie internetowej informację, że nadal analizuje uwagi otrzymane w okresie konsultacji i planuje odłożyć wprowadzenie zmian w krajowym instrumencie 25-101 na późniejszy termin w 2018 r. Kanadyjski organ nadzoru poinformował jednak służby Komisji, że plany zakładające wprowadzenie zmian w krajowym instrumencie 25-101 w odniesieniu do wyznaczonych organizacji ratingowych są obecnie zawieszone, nie podając żadnego nowego terminu. W związku z tym w ocenie stanowiącej podstawę niniejszej decyzji nie uwzględniono żadnych planowanych zmian.
- (9) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 3 ust. 1 lit. w) rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – definicję „perspektywy ratingowej” i rozszerzono zakres stosowania niektórych wymogów mających zastosowanie do ratingów kredytowych na perspektywy ratingowe. W kanadyjskich ramach nie uznaje się perspektyw ratingowych za pozycję odrębną i różną od ratingu kredytowego, chociaż istnieją pewne odniesienia do czynności, opinii i sprawozdań, które są na tyle szerokie, że obejmują perspektywy ratingowe w sposób dorozumiany.
- (10) W celu wzmocnienia postrzegania niezależności agencji ratingowych wobec ocenianych podmiotów rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 rozszerzono – w art. 6 ust. 4, art. 6a i art. 6b rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – zakres stosowania przepisów dotyczących konfliktów interesów na konflikty powodowane przez akcjonariuszy lub wspólników posiadających znaczący udział w kapitale agencji ratingowej. Kanadyjskie ramy nie są tak szczegółowe i nakazowe jak system unijny. Chociaż istnieje ogólny wymóg opracowania odpowiednich mechanizmów wewnętrznych, których adekwatność i skuteczność podlega monitorowaniu i ocenie w celu eliminowania ewentualnych uchybień, brak jest również szczegółowego i wyraźnego wymogu zapobiegania konfliktom interesów w stosunku do istotnych akcjonariuszy. Ponadto nie ma zakazu wystawiania ratingu kredytowego w sytuacji, gdy członek zarządu agencji ratingowej lub akcjonariusz posiadający w agencji ratingowej więcej niż 10 % akcji lub praw głosu posiada również ponad 10 % akcji w ocenianym podmiocie. Nie obowiązuje również zakaz świadczenia przez osoby fizyczne lub podmioty, które posiadają ponad 5 % akcji lub praw głosu w agencji ratingowej, usług konsultingowych lub doradczych na rzecz podmiotu ocenianego przez daną agencję ratingową.
- (11) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono nowe przepisy mające na celu zapewnienie, aby informacje poufne wykorzystywano wyłącznie do celów związanych z działalnością w zakresie ratingu kredytowego i chroniono przed oszustwem, kradzieżą lub niewłaściwym wykorzystaniem. W tym celu w art. 10 ust. 2a rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 zobowiązano agencje ratingowe do traktowania wszystkich ratingów kredytowych, perspektyw ratingowych i dotyczących ich informacji jako informacji wewnętrznych do czasu ich upublicznienia. Ramy prawne i nadzorcze Kanady zawierają definicję informacji wewnętrznych, jednak za tego rodzaju informacje nie uznaje się automatycznie ratingów kredytowych i dotyczących ich informacji.
- (12) Rozporządzenie (UE) nr 462/2013 ma na celu zwiększenie poziomu przejrzystości i jakości metod ratingowych. Rozporządzeniem tym wprowadzono – w sekcji D podsekcja I pkt 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – obowiązek, zgodnie z którym agencje ratingowe muszą zapewnić ocenianemu podmiotowi możliwość wskazania ewentualnych błędów merytorycznych przed publikacją ratingu kredytowego lub perspektywy ratingowej. Ramy prawne i nadzorcze Kanady zawierają wymóg zobowiązujący agencję ratingową do powiadamiania ocenianego podmiotu (nie precyzując jednak, czy ma to mieć miejsce w godzinach pracy tego podmiotu) o informacjach o krytycznym znaczeniu oraz o głównych okolicznościach, które będą stanowić podstawę ratingu, przed jego publikacją, chociaż nie przewidziano terminu, w jakim oceniany podmiot może się do nich ustosunkować.
- (13) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 8 ust. 5a, ust. 6 lit. aa) i ab) i ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – odpowiednie gwarancje mające zapewnić, by jakiegokolwiek zmiany metod ratingowych nie skutkowały mniej rygorystycznymi metodami. Chociaż w ramach prawnych i nadzorczych Kanady przewidziano wymóg, zgodnie z którym ratingi kredytowe wystawia się przy zastosowaniu metod, które są rygorystyczne, systematyczne, zapewniają ciągłość i podlegają walidacji, nie istnieje wyraźny wymóg stanowiący, że zmiany ratingów kredytowych należy formułować zgodnie z opublikowanymi metodami. Agencje ratingowe nie mają obowiązku konsultowania się z uczestnikami rynku w sprawie zmian lub korygowania błędów w swoich metodach. Nie ma również wyraźnego wymogu powiadamiania organu nadzoru, innych organów lub zainteresowanych podmiotów o wszelkich błędach w metodach, które mogłyby mieć wpływ na ratingi wystawiane przez agencje ratingowe.
- (14) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 zastrzono wymogi dotyczące prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych. Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i sekcją D podsekcja I pkt 2a w załączniku I do tego rozporządzenia do ujawnionych metod ratingowych, modeli i podstawowych założeń ratingowych agencja ratingowa dołącza jasne i łatwo zrozumiałe wytyczne wyjaśniające założenia, parametry, ograniczenia i niewiadome dotyczące modeli i metod ratingowych stosowanych w ratingach kredytowych. Zgodnie z ramami prawnymi i nadzorczymi Kanady nie ma ścisłego wymogu zapewnienia, by czynnościom ratingowym i metodzie ratingowej towarzyszyły odpowiednie wytyczne. Nie istnieje również wyraźny wymóg zobowiązujący agencję ratingową do zawarcia w ratingu kredytowym zastrzeżenia, że rating jest opinią agencji i że można na nim polegać wyłącznie w ograniczonym stopniu.
- (15) W celu wzmocnienia konkurencji i ograniczenia zakresu konfliktów interesów w sektorze agencji ratingowych rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w sekcji E podsekcja II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – wymóg, zgodnie z którym opłaty pobierane przez agencje ratingowe za ratingi kredytowe i usługi dodatkowe powinny być niedyskryminujące i oparte na rzeczywistych kosztach. Agencje ratingowe

zobowiązano w nim do ujawniania niektórych informacji finansowych. Ramy prawne i nadzorcze Kanady nie przewidują systemowych wymogów, zgodnie z którymi agencje ratingowe muszą przedstawiać organowi nadzoru lub ocenianym podmiotom politykę cenową, chociaż organ nadzoru może zażądać tych informacji w przypadku dochodzenia. Ponadto nie istnieje wymóg, zgodnie z którym opłaty pobierane od klientów muszą być oparte na kosztach i niedyskryminujące.

- (16) W świetle przeanalizowanych czynników ramy prawne i nadzorcze Kanady dotyczące agencji ratingowych nie spełniają wszystkich warunków równoważności określonych w art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Nie można ich zatem uznać za równoważne z ramami prawnymi i nadzorczymi ustanowionymi tym rozporządzeniem.
- (17) Należy zatem uchylić decyzję wykonawczą 2012/630/UE.
- (18) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja wykonawcza 2012/630/UE traci moc.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1278**z dnia 29 lipca 2019 r.****uchylająca decyzję wykonawczą 2014/248/UE w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Singapuru za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 upoważniono Komisję do przyjęcia decyzji w sprawie równoważności, stwierdzającej, że ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego gwarantują, że agencje ratingowe, które uzyskały zezwolenie lub zostały zarejestrowane w tym państwie trzecim, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne z wymogami określonymi w tym rozporządzeniu oraz podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów w tym państwie trzecim. Aby ramy prawne i nadzorcze można było uznać za równoważne, muszą one spełniać co najmniej warunki określone w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.
- (2) W dniu 28 kwietnia 2014 r. Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2014/248/UE ⁽²⁾, w której stwierdziła, że te trzy warunki są spełnione, i uznała ramy prawne i nadzorcze Singapuru dotyczące agencji ratingowych za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 w obowiązującym wówczas brzmieniu.
- (3) Ramy prawne i nadzorcze Singapuru nadal spełniają trzy warunki określone pierwotnie w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 ⁽³⁾ wprowadzono jednak dodatkowe wymogi dla agencji ratingowych zarejestrowanych w Unii, zaostrzając tym samym ramy prawne i nadzorcze, którym podlegają. Te dodatkowe wymogi obejmują prawnie wiążące przepisy mające zastosowanie do agencji ratingowych i dotyczące perspektyw ratingowych, zarządzania konfliktami interesów, wymogów w zakresie poufności, jakości metod ratingowych oraz prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych.
- (4) Zgodnie z art. 2 akapit drugi pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 462/2013 te dodatkowe wymogi mają zastosowanie do celów oceny równoważności ram prawnych i nadzorczych państwa trzeciego od dnia 1 czerwca 2018 r.
- (5) W tym kontekście w dniu 13 lipca 2017 r. Komisja zwróciła się o poradę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych między innymi Singapuru z tymi dodatkowymi wymogami wprowadzonymi rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 oraz o jego opinię co do istotności ewentualnych różnic.
- (6) W swojej opinii technicznej z dnia 17 listopada 2017 r. ESMA stwierdził, że ramy prawne i nadzorcze Singapuru nie zawierają wystarczających przepisów, które wypełniałyby cele, jakie przyświecają dodatkowym wymogom wprowadzonym rozporządzeniem (UE) nr 462/2013.
- (7) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 3 ust. 1 lit. w) rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – definicję „perspektywy ratingowej” i rozszerzono zakres stosowania niektórych wymogów mających zastosowanie do ratingów kredytowych na perspektywy ratingowe. Ramy prawne i nadzorcze Singapuru nie uwzględniają perspektyw ratingowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/248/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Singapuru za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 73).⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1).

- (8) W celu wzmocnienia postrzegania niezależności agencji ratingowych wobec ocenianych podmiotów rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 rozszerzono – w art. 6 ust. 4, art. 6a i art. 6b rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – zakres stosowania przepisów dotyczących konfliktów interesów na konflikty powodowane przez akcjonariuszy lub wspólników posiadających znaczący udział w kapitale agencji ratingowej. Ramy prawne i nadzorcze Singapuru nie są tak szczegółowe i nakazowe jak system unijny. Istnieje wymóg ustanowienia komórki ds. kontroli wewnętrznej i wewnętrznych procedur służących wykrywaniu i łagodzeniu konfliktów interesów oraz im zapobieganiu. Nie ma jednak wyraźnego wymogu zapobiegania konfliktom interesów w stosunku do akcjonariuszy. W rezultacie nie ma zakazu wystawiania ratingu kredytowego w sytuacji, gdy członek zarządu agencji ratingowej lub akcjonariusz posiadający w agencji ratingowej więcej niż 10 % akcji lub praw głosu posiada ponad 10 % akcji w ocenianym podmiocie. Nie obowiązuje również zakaz świadczenia przez osoby fizyczne lub podmioty, które posiadają ponad 5 % akcji lub praw głosu w agencji ratingowej, usług konsultingowych lub doradczych na rzecz podmiotu ocenianego przez daną agencję ratingową.
- (9) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono nowe przepisy mające na celu zapewnienie, aby informacje poufne wykorzystywano wyłącznie do celów związanych z działalnością w zakresie ratingu kredytowego i chroniono przed oszustwem, kradzieżą lub niewłaściwym wykorzystaniem. W tym celu w art. 10 ust. 2a rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 zobowiązano agencje ratingowe do traktowania wszystkich ratingów kredytowych, perspektyw ratingowych i dotyczących ich informacji jako informacji wewnętrznych do czasu ich upublicznienia. Ramy prawne i nadzorcze Singapuru zawierają definicję informacji wewnętrznych, jednak za tego rodzaju informacje nie uznaje się automatycznie ratingów kredytowych i dotyczących ich informacji.
- (10) Rozporządzenie (UE) nr 462/2013 ma na celu zwiększenie poziomu przejrzystości i jakości metod ratingowych. Rozporządzeniem tym wprowadzono – w sekcji D podsekcja I pkt 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – obowiązek, zgodnie z którym agencje ratingowe muszą zapewnić ocenianemu podmiotowi możliwość wskazania ewentualnych błędów merytorycznych przed publikacją ratingu kredytowego lub perspektywy ratingowej. W ramach prawnych i nadzorczych Singapuru nie przewidziano wyraźnego wymogu zobowiązującego agencję ratingową do informowania ocenianego podmiotu o ratingu kredytowym przed jego publikacją. Agencja ratingowa ma powiadamiać oceniany podmiot tylko wówczas, gdy jest to wykonalne i stosowne.
- (11) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 8 ust. 5a, ust. 6 lit. aa) i ab) i ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – odpowiednie gwarancje mające zapewnić, by jakiegokolwiek zmiany metod ratingowych nie skutkowały mniej rygorystycznymi metodami. Ramy prawne i nadzorcze Singapuru zawierają wymóg, zgodnie z którym agencja ratingowa musi utworzyć i wdrożyć formalną komórkę ds. przeglądu kierującą się rygorystycznymi zasadami i odpowiedzialną za okresowe przeglądy metod ratingowych. Nie zawierają one jednak wyraźnego wymogu, który zobowiązywałby agencję ratingową do korygowania błędów i prowadzenia konsultacji w sprawie wszelkich zmian tych metod. Chociaż agencje ratingowe muszą podawać do publicznej wiadomości wszelkie istotne zmiany swoich metod, nie istnieje wymóg powiadamiania w takim przypadku ani organu nadzoru, ani wszystkich zainteresowanych podmiotów.
- (12) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 zaostrzono wymogi dotyczące prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych. Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i sekcją D podsekcja I pkt 2a w załączniku I do tego rozporządzenia do ujawnionych metod ratingowych, modeli i podstawowych założeń ratingowych agencja ratingowa dołącza jasne i łatwo zrozumiałe wytyczne wyjaśniające założenia, parametry, ograniczenia i niewiadome dotyczące modeli i metod ratingowych stosowanych w ratingach kredytowych. Zgodnie z ramami prawnymi i nadzorczymi Singapuru istnieje wymóg zapewnienia, by czynnościom ratingowym i metodzie ratingowej towarzyszyły odpowiednie wytyczne.
- (13) W celu wzmocnienia konkurencji i ograniczenia zakresu konfliktów interesów w sektorze agencji ratingowych rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w sekcji E podsekcja II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – wymóg, zgodnie z którym opłaty pobierane przez agencje ratingowe za ratingi kredytowe i usługi dodatkowe powinny być niedyskryminujące i oparte na rzeczywistych kosztach. Agencje ratingowe zobowiązano w nim do ujawniania niektórych informacji finansowych. Ramy prawne i nadzorcze Singapuru nie przewidują systemowych wymogów, zgodnie z którymi agencje ratingowe muszą przedstawiać organowi nadzoru lub ocenianym podmiotom politykę cenową, chociaż organ nadzoru może zażądać tych informacji w ramach swoich działań nadzorczych. Ponadto nie istnieje wymóg, zgodnie z którym opłaty pobierane od klientów muszą być oparte na kosztach i niedyskryminujące.
- (14) W świetle przeanalizowanych czynników ramy prawne i nadzorcze Singapuru dotyczące agencji ratingowych nie spełniają wszystkich warunków równoważności określonych w art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Nie można ich zatem uznać za równoważne z ramami prawnymi i nadzorczymi ustanowionymi tym rozporządzeniem.
- (15) Należy zatem uchylić decyzję wykonawczą 2014/248/UE.
- (16) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja wykonawcza 2014/248/UE traci moc.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1279**z dnia 29 lipca 2019 r.****w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Stanów Zjednoczonych Ameryki za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 upoważniono Komisję do przyjęcia decyzji w sprawie równoważności, w przypadku gdy ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego gwarantują, że agencje ratingowe, które uzyskały zezwolenie lub zostały zarejestrowane w tym państwie trzecim, spełniają prawnie wiążące wymogi wynikające z tego rozporządzenia oraz podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów w tym państwie trzecim.
- (2) Niniejsza decyzja w sprawie równoważności ma na celu umożliwienie agencjom ratingowym ze Stanów Zjednoczonych – o ile nie mają one znaczenia systemowego dla stabilności finansowej lub integralności rynków finansowych w jednym państwie członkowskim lub większej ich liczbie – ubiegania się o certyfikację w Europejskim Urzędzie Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA). Niniejsza decyzja w sprawie równoważności daje ESMA możliwość oceny tych agencji ratingowych indywidualnie w każdym przypadku oraz przyznania im zwolnienia z niektórych wymogów organizacyjnych mających zastosowanie do agencji ratingowych działających w Unii Europejskiej, w tym z wymogu fizycznej obecności w Unii Europejskiej.
- (3) Aby ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego można było uznać za równoważne, muszą one spełniać co najmniej trzy warunki określone w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.
- (4) W dniu 5 października 2012 r. Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2012/628/UE ⁽²⁾, w której stwierdziła, że te trzy warunki są spełnione, i uznała ramy prawne i nadzorcze Stanów Zjednoczonych dotyczące agencji ratingowych za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 w obowiązującym wówczas brzmieniu.
- (5) Zgodnie z pierwszym warunkiem określonym w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 agencje ratingowe w państwie trzecim muszą podlegać wymogowi uzyskania zezwolenia lub rejestracji oraz muszą również podlegać skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów. Ramy prawne i nadzorcze Stanów Zjednoczonych zobowiązują agencje ratingowe do zarejestrowania się jako organizacje ratingowe uznane w skali kraju (NRSRO) w Komisji Papierów Wartościowych i Giełd (Securities and Exchange Commission, SEC), aby wystawiane przez nie ratingi można było wykorzystywać do celów regulacyjnych. Agencje ratingowe są następnie na bieżąco nadzorowane przez SEC. SEC posiada szeroki i kompleksowy wachlarz uprawnień nadzorczych umożliwiających jej prowadzenie dochodzeń dotyczących wywiązywania się przez agencje ratingowe z ich obowiązków prawnych. Uprawnienia te obejmują prawo dostępu do dokumentów, uprawnienia do prowadzenia dochodzeń i przeprowadzania kontroli na miejscu, jak również do żądania dostępu do rejestrów połączeń telefonicznych i łączności elektronicznej. SEC może wykonywać te uprawnienia nie tylko w odniesieniu do agencji ratingowych, ale także w odniesieniu do innych osób biorących udział w działalności w zakresie ratingu kredytowego. Ramy prawne i nadzorcze Stanów Zjednoczonych zobowiązują SEC do przeprowadzenia badania każdej NRSRO co najmniej raz w roku oraz przedstawienia sprawozdania z wyników tych badań. W przypadku stwierdzenia przez SEC, że NRSRO naruszyła obowiązki wynikające z odpowiednich przepisów, SEC może przyjąć różnego rodzaju środki nadzorcze, aby powstrzymać to naruszenie. Środki te obejmują prawo do: cofnięcia rejestracji, zawieszenia stosowania ratingów do celów regulacyjnych oraz nakazania agencjom ratingowym zaprzestania naruszenia. SEC może również nakładać dotkliwe kary na agencje ratingowe dopuszczające się naruszenia odnośnych wymogów. NRSRO podlegają zatem skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów. Umowa o współpracy zawarta pomiędzy ESMA a SEC przewiduje wymianę informacji w zakresie środków egzekwowania prawa i środków nadzorczych zastosowanych wobec agencji ratingowych prowadzących działalność transgraniczną.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/628/UE z dnia 5 października 2012 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Stanów Zjednoczonych Ameryki za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 274 z 9.10.2012, s. 32).

- (6) Zgodnie z drugim warunkiem określonym w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 agencje ratingowe w państwie trzecim muszą podlegać prawnie wiążącym przepisom, które są równoważne z przepisami określonymi w art. 6–12 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i w załączniku I do tego rozporządzenia. Ramy prawne i nadzorcze Stanów Zjednoczonych uznaje się za równoważne z wymogami rozporządzenia w sprawie agencji ratingowych w odniesieniu do zarządzania konfliktami interesów, procesów oraz procedur organizacyjnych, którymi musi dysponować agencja ratingowa, jakości ratingów kredytowych i metod ratingowych, ujawniania ratingów kredytowych oraz powszechnego i okresowego ujawniania informacji na temat działalności w zakresie ratingu kredytowego. Ramy prawne i nadzorcze Stanów Zjednoczonych przewidują zatem równoważną ochronę, jeśli chodzi o rzetelność i przejrzystość agencji ratingowych oraz prawidłowe zarządzanie nimi oraz wiarygodność ich działalności w zakresie ratingu kredytowego.
- (7) Zgodnie z trzecim warunkiem określonym w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 system regulacyjny państwa trzeciego musi zapobiegać ingerencji organów nadzoru i innych organów publicznych w tym państwie w treść ratingów kredytowych i w metody ratingowe. W tym względzie prawo zakazuje SEC i wszelkim innym organom publicznym w Stanach Zjednoczonych ingerowania w treść ratingów kredytowych i metod ratingowych.
- (8) Ramy prawne i nadzorcze Stanów Zjednoczonych nadal spełniają trzy warunki określone pierwotnie w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 ^(*) wprowadzono jednak dodatkowe wymogi dla agencji ratingowych zarejestrowanych w Unii, zaostrażając tym samym ramy prawne i nadzorcze, którym podlegają. Te dodatkowe wymogi obejmują prawnie wiążące przepisy mające zastosowanie do agencji ratingowych i dotyczące perspektyw ratingowych, zarządzania konfliktami interesów, wymogów w zakresie poufności, zmian metod ratingowych oraz prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych.
- (9) Zgodnie z art. 2 akapit drugi pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 462/2013 te dodatkowe wymogi mają zastosowanie do celów oceny równoważności ram prawnych i nadzorczych państwa trzeciego od dnia 1 czerwca 2018 r.
- (10) W tym kontekście w dniu 13 lipca 2017 r. Komisja zwróciła się o poradę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych między innymi Stanów Zjednoczonych z tymi dodatkowymi wymogami wprowadzonymi rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 oraz o jego opinię co do istotności ewentualnych różnic.
- (11) W swojej opinii technicznej z dnia 17 listopada 2017 r. ESMA stwierdził, że ramy prawne i nadzorcze Stanów Zjednoczonych dotyczące agencji ratingowych zawierają wystarczające przepisy, które spełniają dodatkowe wymogi wprowadzone rozporządzeniem (UE) nr 462/2013.
- (12) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 3 ust. 1 lit. w) rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – definicję „perspektywy ratingowej” i rozszerzono zakres stosowania niektórych wymogów mających zastosowanie do ratingów kredytowych na perspektywy ratingowe. W ramach prawnych i nadzorczych Stanów Zjednoczonych uznano, że w zakres stosowania tych ram wchodzi ratingi na liście obserwacyjnej, które są rodzajem perspektywy ratingowej w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.
- (13) W celu wzmocnienia postrzegania niezależności agencji ratingowych wobec ocenianych podmiotów rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 rozszerzono – w art. 6 ust. 4, art. 6a i art. 6b rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – zakres stosowania przepisów dotyczących konfliktów interesów na konflikty powodowane przez akcjonariuszy lub wspólników posiadających znaczący udział w kapitale agencji ratingowej. Podobnie ramy prawne i nadzorcze Stanów Zjednoczonych zawierają przepisy gwarantujące ochronę w sytuacji, gdy akcjonariusze NRSRO mogliby stwarzać dla agencji ratingowych konflikty interesów.
- (14) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono nowe przepisy mające na celu zapewnienie, aby informacje poufne wykorzystywano wyłącznie do celów związanych z działalnością w zakresie ratingu kredytowego i chroniono przed oszustwem, kradzieżą lub niewłaściwym wykorzystaniem. W tym celu w art. 10 ust. 2a rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 zobowiązano agencje ratingowe do traktowania wszystkich ratingów kredytowych, perspektyw ratingowych i dotyczących ich informacji jako informacji wewnętrznych do czasu ich upublicznienia. W ramach prawnych i nadzorczych Stanów Zjednoczonych uznaje się, że działania związane z ratingiem kredytowym, których nie podano do wiadomości publicznej, mogą stanowić informacje wewnętrzne. NRSRO musi posiadać politykę i procedury mające na celu zapobieganie wybiórczemu i niewłaściwemu ujawnianiu istotnych informacji niepublicznych uzyskanych w związku ze świadczeniem usług ratingowych. Wdrożono zatem wiarygodne ramy służące ochronie przed niewłaściwym wykorzystaniem informacji poufnych.
- (15) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 ma na celu zwiększenie poziomu przejrzystości i jakości metod ratingowych. Rozporządzeniem tym wprowadzono – w sekcji D podsekcja I pkt 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – obowiązek, zgodnie z którym agencje ratingowe muszą zapewnić ocenianemu podmiotowi możliwość wskazania ewentualnych błędów merytorycznych przed publikacją ratingu kredytowego lub

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1).

perspektywy ratingowej. Ramy prawne i nadzorcze Stanów Zjednoczonych nie zawierają takiego samego wymogu, natomiast w NRSRO muszą istnieć procedury informowania ocenianych dłużników i emitentów ocenianych papierów wartościowych lub instrumentów rynku pieniężnego o decyzjach w sprawie ratingu kredytowego oraz o możliwości odwołania się od decyzji w sprawie ratingu kredytowego już po ich wydaniu lub na etapie ich opracowywania.

- (16) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 8 ust. 5a, ust. 6 lit. aa) i ab) i ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – odpowiednie gwarancje mające zapewnić, by jakiegokolwiek zmiany metod ratingowych nie skutkowały mniej rygorystycznymi metodami. Ramy prawne i nadzorcze Stanów Zjednoczonych zawierają wymóg, zgodnie z którym każda NRSRO ma obowiązek ustanowić, utrzymywać, egzekwować i dokumentować politykę służącą – w normalnych okolicznościach – zapewnieniu niezwłocznej publikacji na łatwo dostępnych stronach witryny internetowej NRSRO istotnych zmian procedur i metod. Nie istnieje szczególny obowiązek korygowania stwierdzonych błędów w metodzie, natomiast wynika on z ogólniejszych przepisów dotyczących jakości metod.
- (17) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 zastrzono wymogi dotyczące prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych. Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i sekcją D podsekcja I pkt 2a w załączniku I do tego rozporządzenia do ujawnionych metod ratingowych, modeli i podstawowych założeń ratingowych agencja ratingowa dołącza jasne i łatwo zrozumiałe wytyczne wyjaśniające założenia, parametry, ograniczenia i niewiadome dotyczące modeli i metod ratingowych stosowanych w ratingach kredytowych. Ramy prawne i nadzorcze Stanów Zjednoczonych zawierają wymóg zapewnienia, by czynnościom ratingowym i metodzie ratingowej towarzyszyły odpowiednie wytyczne. Istnieje również wymóg zapewnienia, by rating kredytowy odzwierciedlał wszystkie informacje uznane za istotne.
- (18) W celu wzmocnienia konkurencji i ograniczenia zakresu konfliktów interesów w sektorze agencji ratingowych rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w sekcji E podsekcja II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – wymóg, zgodnie z którym opłaty pobierane przez agencje ratingowe za ratingi kredytowe i usługi dodatkowe powinny być niedyskryminujące i oparte na rzeczywistych kosztach. Agencje ratingowe zobowiązano w nim do ujawniania niektórych informacji finansowych. W ramach prawnych i nadzorczych Stanów Zjednoczonych przewidziano ogólne obowiązki w zakresie rejestrowania i przechowywania informacji dotyczących opłat i korespondencji z klientami, które przyczyniają się do osiągnięcia celu, jakim jest przejrzystość, konkurencja i łagodzenie konfliktów interesów, oraz zobowiązano NRSRO do składania SEC co roku szeregu sprawozdań finansowych.
- (19) W ocenie systemu regulacyjnego państwa trzeciego Komisja kieruje się zasadą proporcjonalności i podejściem opartym na analizie ryzyka. W świetle przeanalizowanych łącznie czynników oraz opinii technicznej wydanej przez ESMA ramy prawne i nadzorcze Stanów Zjednoczonych dotyczące agencji ratingowych spełniają warunki określone w art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i nadal należy je uznawać za równoważne z ramami prawnymi i nadzorczymi ustanowionymi tym rozporządzeniem.
- (20) Ze względu na pewność prawa należy przyjąć nową decyzję wykonawczą i w związku z tym należy uchylić decyzję wykonawczą 2012/628/UE.
- (21) Komisja, wspomagana przez ESMA, powinna nadal regularnie monitorować zmiany ram prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do agencji ratingowych, zmiany na rynku oraz skuteczność współpracy w zakresie nadzoru w odniesieniu do monitorowania i egzekwowania przepisów w Stanach Zjednoczonych Ameryki w celu zapewnienia stałego przestrzegania odnośnych wymogów.
- (22) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 ramy prawne i nadzorcze Stanów Zjednoczonych dotyczące agencji ratingowych uznaje się za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.

Artykuł 2

Decyzja wykonawcza 2012/628/UE traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1280**z dnia 29 lipca 2019 r.****w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Meksyku za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 upoważniono Komisję do przyjęcia decyzji w sprawie równoważności, w przypadku gdy ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego gwarantują, że agencje ratingowe, które uzyskały zezwolenie lub zostały zarejestrowane w tym państwie trzecim, spełniają prawnie wiążące wymogi wynikające z tego rozporządzenia oraz podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów w tym państwie trzecim.
- (2) Niniejsza decyzja w sprawie równoważności ma na celu umożliwienie agencjom ratingowym z Meksyku – o ile nie mają one znaczenia systemowego dla stabilności finansowej lub integralności rynków finansowych w jednym państwie członkowskim lub większej ich liczbie – ubiegania się o certyfikację w Europejskim Urzędzie Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA). Niniejsza decyzja w sprawie równoważności daje ESMA możliwość oceny tych agencji ratingowych indywidualnie w każdym przypadku oraz przyznania im zwolnienia z niektórych wymogów organizacyjnych mających zastosowanie do agencji ratingowych działających w Unii Europejskiej, w tym z wymogu fizycznej obecności w Unii Europejskiej.
- (3) Aby ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego można było uznać za równoważne, muszą one spełniać co najmniej trzy warunki określone w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.
- (4) W dniu 28 kwietnia 2014 r. Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2014/247/UE ⁽²⁾, w której stwierdziła, że te trzy warunki są spełnione, i uznała ramy prawne i nadzorcze Meksyku dotyczące agencji ratingowych za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 w obowiązującym wówczas brzmieniu.
- (5) Zgodnie z pierwszym warunkiem określonym w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 agencje ratingowe w państwie trzecim muszą podlegać wymogowi uzyskania zezwolenia lub rejestracji oraz skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów. Meksykańskie ramy zawierają wymóg, zgodnie z którym agencja ratingowa musi uzyskać zezwolenie Meksykańskiej Komisji ds. Bankowości i Papierów Wartościowych (Comisión Nacional Bancaria y de Valores, CNBV) oraz podlegać jej nadzorowi, aby móc prowadzić działalność i świadczyć usługi w zakresie ratingu kredytowego. CNBV jest uprawniona do badania wszelkich działań lub kwestii, które stanowią lub mogą stanowić naruszenie prawa. CNBV ma prawo zażądać wszelkiego rodzaju informacji i dokumentów, przeprowadzać kontrole na miejscu i wezwać do stawienia każda osobę, która może wnieść wkład w dochodzenie. Agencje ratingowe mogą zostać na stałe lub tymczasowo wykluczone lub zawieszane; możliwe jest też cofnięcie ich licencji. CNBV jest uprawniona do nakładania kar administracyjnych. CNBV przeprowadza coroczne przeglądy zgodności zarejestrowanych agencji ratingowych z wymogami oraz w razie potrzeby nakłada sankcje. Ustalenia o współpracy zawarte pomiędzy ESMA a CNBV przewidują wymianę informacji w zakresie środków egzekwowania prawa i środków nadzorczych zastosowanych wobec agencji ratingowych prowadzących działalność transgraniczną.
- (6) Zgodnie z drugim warunkiem określonym w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 agencje ratingowe w państwie trzecim muszą podlegać prawnie wiążącym przepisom, które są równoważne z przepisami określonymi w art. 6–12 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i w załączniku I do tego rozporządzenia. Ramy prawne i nadzorcze Meksyku dotyczące ładu korporacyjnego zobowiązują agencje ratingowe do posiadania rady dyrektorów składającej się z maksymalnie 21 członków, spośród których co najmniej 25 % musi spełniać wymogi niezależności. Niezależni dyrektorzy są między innymi odpowiedzialni za opracowanie polityki ratingowej oraz metod, skuteczność systemu kontroli wewnętrznej oraz monitorowanie procesów służących zapewnieniu zgodności z przepisami i ładu korporacyjnego. Konflikty interesów muszą być wykrywane i eliminowane, a o wszelkich potencjalnych konfliktach interesów, które mogłyby wpłynąć na ratingi, należy, w stosownych przypadkach, informować pracownika odpowiedzialnego za kwestie zgodności z przepisami. W przypadku wykrycia przez agencję ratingową konfliktów interesów, które mogłyby mieć wpływ na wystawiane

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/247/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Meksyku za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz. U. L 132 z 3.5.2014, s. 71).

przez nią ratingi, musi ona powstrzymać się od świadczenia usług. Ramy prawne i nadzorcze Meksyku zawierają obszerne wymogi organizacyjne dotyczące prowadzenia rejestrów i poufności oraz stanowią, że agencje ratingowe ponoszą pełną odpowiedzialność za wszelkie czynności zlecane na zasadzie outsourcingu. Podmioty świadczące na rzecz agencji ratingowych usługi na zasadzie outsourcingu również podlegają nadzorowi CNBV. Agencje ratingowe są zobowiązane do ustanowienia formalnej komórki ds. przeglądu metod i modeli ratingowych, ponadto meksykańskie ramy zawierają szeroki zakres wymogów dotyczących ujawniania informacji w odniesieniu do ratingów i działalności w zakresie ratingu. Ramy prawne i nadzorcze Meksyku uznaje się zatem za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do zarządzania konfliktami interesów, wymogów organizacyjnych, jakości ratingów i metod ratingowych, wymogu ujawniania ratingów kredytowych oraz obowiązku powszechnego i okresowego ujawniania informacji na temat działalności w zakresie ratingu kredytowego. Zapewniają one zatem równoważną ochronę, jeśli chodzi o rzetelność i przejrzystość agencji ratingowych, prawidłowe zarządzanie nimi oraz wiarygodność ich działalności w zakresie ratingu kredytowego.

- (7) Zgodnie z trzecim warunkiem określonym w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 system regulacyjny państwa trzeciego musi zapobiegać ingerencji organów nadzoru i innych organów publicznych w tym państwie w treść ratingów kredytowych i w metody ratingowe. Konstytucja Meksyku stanowi, że organy administracji mogą działać tylko wówczas, gdy posiadają wyraźne upoważnienie lub uprawnienia określone na mocy obowiązujących przepisów. Nie istnieją przepisy prawne, które upoważniałyby CNBV lub jakiegokolwiek inny organ publiczny do wpływania na treść ratingów kredytowych lub metody ratingowe.
- (8) Ramy prawne i nadzorcze Meksyku nadal spełniają trzy warunki określone pierwotnie w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013^(*) wprowadzono jednak dodatkowe wymogi dla agencji ratingowych zarejestrowanych w Unii, zaostrażając tym samym ramy prawne i nadzorcze, którym podlegają. Te dodatkowe wymogi obejmują prawnie wiążące przepisy mające zastosowanie do agencji ratingowych i dotyczące perspektyw ratingowych, zarządzania konfliktami interesów, wymogów w zakresie poufności, jakości metod ratingowych oraz prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych.
- (9) Zgodnie z art. 2 akapit drugi pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 462/2013 te dodatkowe wymogi mają zastosowanie do celów oceny równoważności ram prawnych i nadzorczych państwa trzeciego od dnia 1 czerwca 2018 r.
- (10) W tym kontekście w dniu 13 lipca 2017 r. Komisja zwróciła się o poradę do ESMA w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych między innymi Meksyku z tymi dodatkowymi wymogami wprowadzonymi rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 oraz o jego opinię co do istotności ewentualnych różnic.
- (11) W swojej opinii technicznej z dnia 17 listopada 2017 r. ESMA stwierdził, że ramy prawne i nadzorcze Meksyku dotyczące agencji ratingowych zawierają wystarczające przepisy, które spełniają dodatkowe wymogi wprowadzone rozporządzeniem (UE) nr 462/2013.
- (12) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 3 ust. 1 lit. w) rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – definicję „perspektywy ratingowej” i rozszerzono zakres stosowania niektórych wymogów mających zastosowanie do ratingów kredytowych na perspektywę ratingową. Ramy prawne i nadzorcze Meksyku nie uznają wprost perspektyw ratingowych za pozycję odrębną i różną od ratingu kredytowego, jednakże w przypadku sformułowania przez agencję ratingową perspektywy ratingowej, CNBV oczekuje, że agencja ta będzie przestrzegać tych samych wymogów w zakresie przejrzystości, niezależności i ujawniania informacji, jakie mają zastosowanie do ratingów kredytowych. Ponadto w ramach swoich działań nadzorczych CNBV monitoruje adekwatność perspektyw ratingowych w powiązaniu z odnośnymi ratingami kredytowymi.
- (13) W celu wzmocnienia postrzegania niezależności agencji ratingowych wobec ocenianych podmiotów rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 rozszerzono – w art. 6 ust. 4, art. 6a i art. 6b rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – zakres stosowania przepisów dotyczących konfliktów interesów na konflikty powodowane przez akcjonariuszy lub wspólników posiadających znaczący udział w kapitale agencji ratingowej. Ramy prawne i nadzorcze Meksyku zawierają ogólny zakaz posiadania przez akcjonariuszy i członków zarządu, bezpośrednio lub pośrednio, jakichkolwiek udziałów w ocenianym podmiocie. Ponadto agencje ratingowe nie mogą świadczyć żadnych usług na rzecz klientów, którzy posiadają ponad 5-proc. udział w ich kapitale.
- (14) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono nowe przepisy mające na celu zapewnienie, aby informacje poufne wykorzystywano wyłącznie do celów związanych z działalnością w zakresie ratingu kredytowego i chroniono przed oszustwem, kradzieżą lub niewłaściwym wykorzystaniem. W tym celu w art. 10 ust. 2a rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 zobowiązano agencje ratingowe do traktowania wszystkich ratingów kredytowych, perspektyw ratingowych i dotyczących ich informacji jako informacji wewnętrznych do czasu ich upublicznienia. W ramach prawnych i nadzorczych Meksyku określono szczegółowe wymogi dotyczące działań, które agencje ratingowe muszą podejmować w celu ochrony informacji poufnych na temat emitentów. Wdrożono zatem wiarygodne ramy służące ochronie przed niewłaściwym wykorzystaniem informacji poufnych.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1).

- (15) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 ma na celu zwiększenie poziomu przejrzystości i jakości metod ratingowych. Rozporządzeniem tym wprowadzono – w sekcji D podsekcja I pkt 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – obowiązek, zgodnie z którym agencje ratingowe muszą zapewnić ocenianemu podmiotowi możliwość wskazania ewentualnych błędów merytorycznych przed publikacją ratingu kredytowego lub perspektywy ratingowej. W ramach prawnych i nadzorczych Meksyku zobowiązano agencję ratingową do informowania ocenianego podmiotu o ratingu kredytowym przed jego publikacją. Zezwolono w nich, aby agencja ratingowa i oceniany podmiot same między sobą uzgodniły, czy agencja ratingowa musi z wyprzedzeniem powiadomić klienta, a jeżeli tak – w jakim terminie klient powinien przekazać uwagi przed publikacją ratingu.
- (16) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 8 ust. 5a, ust. 6 lit. aa) i ab) i ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – odpowiednie gwarancje mające zapewnić, by jakiegokolwiek zmiany metod ratingowych nie skutkowały mniej rygorystycznymi metodami. Ramy prawne i nadzorcze Meksyku zobowiązują agencje ratingowe do publikowania na swoich stronach internetowych metod i procedur stosowanych do badania, analizy, opiniowania, oceny i rozpatrywania jakości kredytowej, zanim zostaną wykorzystane, oraz do ujawniania wszelkich istotnych zmian swoich metod, aby umożliwić ogółowi inwestorów zapoznanie się z nimi. Podobnie agencje ratingowe mają obowiązek dokonywania przeglądu swoich metod i modeli, chociaż nie ma wyraźnego wymogu zobowiązującego agencje ratingowe do prowadzenia konsultacji z uczestnikami rynku przed dokonaniem zmiany w stosowanych przez nie metodach, ani korygowania wykrytych w nich błędów. W przypadku gdy agencja ratingowa wprowadzi istotne zmiany w metodach ratingowych, musi jednak powiadomić CNBV o wprowadzonych zmianach oraz podać te zmiany do wiadomości publicznej bez konieczności ujawniania powodów tych zmian. W przypadku zmiany modeli i metod ratingowych stosowanych przez agencję ratingową, agencja ta musi dokonać przeglądu wszystkich wcześniej wystawionych ratingów.
- (17) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 zastrzono wymogi dotyczące prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych. Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i sekcją D podsekcja I pkt 2a w załączniku I do tego rozporządzenia do ujawnionych metod ratingowych, modeli i podstawowych założeń ratingowych agencja ratingowa dołącza jasne i łatwo zrozumiałe wytyczne wyjaśniające założenia, parametry, ograniczenia i niewiadome dotyczące modeli i metod ratingowych stosowanych w ratingach kredytowych. Ramy prawne i nadzorcze Meksyku zawierają wymóg, zgodnie z którym agencja ratingowa musi zawrzeć w ratingu kredytowym zastrzeżenie, że rating jest opinią agencji, oraz przewidują gwarancje mające zapewnić, by w ratingach kredytowych przedstawiano wyłącznie informacje istotne z punktu widzenia ratingu kredytowego. Istnieją także wymogi mające zagwarantować, że agencje ratingowe przekazują wystarczające wytyczne, aby umożliwić użytkownikom ratingów kredytowych ich zrozumienie.
- (18) W celu wzmocnienia konkurencji i ograniczenia zakresu konfliktów interesów w sektorze agencji ratingowych rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w sekcji E podsekcja II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – wymóg, zgodnie z którym opłaty pobierane przez agencje ratingowe za ratingi kredytowe i usługi dodatkowe powinny być niedyskryminujące i oparte na rzeczywistych kosztach. Agencje ratingowe zobowiązano w nim do ujawniania niektórych informacji finansowych. Ramy prawne i nadzorcze Meksyku zobowiązują agencję ratingową do przekazywania CNBV informacji na temat opłat pobieranych od poszczególnych klientów ze wskazaniem dochodów uzyskanych z tytułu współpracy z każdym z nich i z wyszczególnieniem wszystkich usług świadczonych na rzecz każdego z nich w poprzednim roku. Agencje ratingowe mają obowiązek podawania do publicznej wiadomości informacji, czy otrzymały od tego samego ocenianego podmiotu opłaty z tytułu usług innych niż usługi ratingowe, oraz informacji na temat tego, jaki odsetek opłat z tytułu usług ratingowych stanowią opłaty za te inne usługi. Ponadto istnieje ogólny wymóg, zgodnie z którym CNBV ma gwarantować uczciwe traktowanie wszystkich klientów agencji ratingowych.
- (19) W ocenie systemu regulacyjnego państwa trzeciego Komisja kieruje się zasadą proporcjonalności i podejściem opartym na analizie ryzyka. W świetle przeanalizowanych czynników ramy prawne i nadzorcze Meksyku dotyczące agencji ratingowych spełniają warunki określone w art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i nadal należy je uznawać za równoważne z ramami prawnymi i nadzorczymi ustanowionymi tym rozporządzeniem.
- (20) Ze względu na pewność prawa należy przyjąć nową decyzję wykonawczą i w związku z tym należy uchylić decyzję wykonawczą 2014/247/UE.
- (21) Komisja, wspomagana przez ESMA, powinna nadal regularnie monitorować zmiany ram prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do agencji ratingowych, zmiany na rynku oraz skuteczność współpracy w zakresie nadzoru w odniesieniu do monitorowania i egzekwowania przepisów w Meksyku w celu zapewnienia stałego przestrzegania odnośnych wymogów.
- (22) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 ramy prawne i nadzorcze Meksyku dotyczące agencji ratingowych uznaje się za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.

Artykuł 2

Decyzja wykonawcza 2014/247/UE traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1281**z dnia 29 lipca 2019 r.****uchylająca decyzję wykonawczą 2014/245/UE w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Brazylii za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 upoważniono Komisję do przyjęcia decyzji w sprawie równoważności, stwierdzającej, że ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego gwarantują, że agencje ratingowe, które uzyskały zezwolenie lub zostały zarejestrowane w tym państwie trzecim, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne z wymogami określonymi w tym rozporządzeniu oraz podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów w tym państwie trzecim. Aby ramy prawne i nadzorcze można było uznać za równoważne, muszą one spełniać co najmniej warunki określone w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.
- (2) W dniu 28 kwietnia 2014 r. Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2014/245/UE ⁽²⁾, w której stwierdziła, że te trzy warunki są spełnione, i uznała ramy prawne i nadzorcze Brazylii dotyczące agencji ratingowych za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 w obowiązującym wówczas brzmieniu.
- (3) Ramy prawne i nadzorcze Brazylii nadal spełniają trzy warunki określone pierwotnie w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 ⁽³⁾ wprowadzono jednak dodatkowe wymogi dla agencji ratingowych zarejestrowanych w Unii, zaostrzając tym samym ramy prawne i nadzorcze, którym podlegają. Te dodatkowe wymogi obejmują prawnie wiążące przepisy mające zastosowanie do agencji ratingowych i dotyczące perspektyw ratingowych, zarządzania konfliktami interesów, wymogów w zakresie poufności, jakości metod ratingowych oraz prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych.
- (4) Zgodnie z art. 2 akapit drugi pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 462/2013 te dodatkowe wymogi mają zastosowanie do celów oceny równoważności ram prawnych i nadzorczych państwa trzeciego od dnia 1 czerwca 2018 r.
- (5) W tym kontekście w dniu 13 lipca 2017 r. Komisja zwróciła się o poradę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych między innymi Brazylii z tymi dodatkowymi wymogami wprowadzonymi rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 oraz o jego opinii co do istotności ewentualnych różnic.
- (6) W swojej opinii technicznej z dnia 17 listopada 2017 r. ESMA stwierdził, że ramy prawne i nadzorcze Brazylii nie zawierają wystarczających przepisów, które wypełniałyby cele, jakie przyświecają dodatkowym wymogom wprowadzonym rozporządzeniem (UE) nr 462/2013.
- (7) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 3 ust. 1 lit. w) rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – definicję „perspektywy ratingowej” i rozszerzono zakres stosowania niektórych wymogów mających zastosowanie do ratingów kredytowych na perspektywy ratingowe. Ramy Brazylii nie uznają wprost perspektyw ratingowych za pozycję odrębną i różną od ratingu kredytowego, lecz brazylijska Komisja Papierów Wartościowych i Giełd (Comissão de Valores Mobiliários) wymaga, aby przy formułowaniu perspektyw ratingowych spełnione były wszystkie te same wymogi, które mają zastosowanie do odnośnych ratingów kredytowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/245/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Brazylii za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz. U. L 132 z 3.5.2014, s. 65).⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1).

- (8) W celu wzmocnienia postrzegania niezależności agencji ratingowych wobec ocenianych podmiotów rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 rozszerzono – w art. 6 ust. 4, art. 6a i art. 6b rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – zakres stosowania przepisów dotyczących konfliktów interesów na konflikty powodowane przez akcjonariuszy lub wspólników posiadających znaczący udział w kapitale agencji ratingowej. Ramy prawne i nadzorcze Brazylii przewidują wymóg ustanowienia przez agencje ratingowe odpowiednich i skutecznych procedur organizacyjnych i administracyjnych w celu zapobiegania wszelkim konfliktom interesów, ich wykrywania, eliminowania, korygowania i ujawniania. W ramach prawnych i nadzorczych Brazylii nie wymaga się jednak wprost, aby agencje ratingowe uwzględniały konflikty interesów dotyczące akcjonariuszy. W rezultacie nie ma zakazu wystawiania ratingu kredytowego w sytuacji, gdy członek zarządu agencji ratingowej lub akcjonariusz posiadający w agencji ratingowej więcej niż 10 % akcji lub praw głosu posiada ponad 10 % akcji w ocenianym podmiocie. Nie obowiązuje również zakaz świadczenia przez osoby fizyczne lub podmioty, które posiadają ponad 5 % akcji lub praw głosu w agencji ratingowej, usług konsultingowych lub doradczych na rzecz podmiotu ocenianego przez daną agencję ratingową.
- (9) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono nowe przepisy mające na celu zapewnienie, aby informacje poufne wykorzystywano wyłącznie do celów związanych z działalnością w zakresie ratingu kredytowego i chroniono przed oszustwem, kradzieżą lub niewłaściwym wykorzystaniem. W tym celu w art. 10 ust. 2a rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 zobowiązano agencje ratingowe do traktowania wszystkich ratingów kredytowych, perspektyw ratingowych i dotyczących ich informacji jako informacji wewnętrznych do czasu ich upublicznienia. Ramy prawne i nadzorcze Brazylii zapewniają ochronę przed niewłaściwym wykorzystaniem informacji poufnych.
- (10) Rozporządzenie (UE) nr 462/2013 ma na celu zwiększenie poziomu przejrzystości i jakości metod ratingowych. Rozporządzeniem tym wprowadzono – w sekcji D podsekcja I pkt 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – obowiązek, zgodnie z którym agencje ratingowe muszą zapewnić ocenianemu podmiotowi możliwość wskazania ewentualnych błędów merytorycznych przed publikacją ratingu kredytowego lub perspektywy ratingowej. Ramy prawne i nadzorcze Brazylii nie zobowiązują agencji ratingowych do informowania ocenianego podmiotu przed publikacją ratingu kredytowego.
- (11) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 8 ust. 5a, ust. 6 lit. aa) i ab) i ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – odpowiednie gwarancje mające zapewnić, by jakiegokolwiek zmiany metod ratingowych nie skutkowały mniej rygorystycznymi metodami. Chociaż w ramach prawnych i nadzorczych Brazylii przewidziano, że agencja ratingowa powinna ujawniać organowi regulacyjnemu i rynkowi wszelkie istotne zmiany w stosowanych przez siebie metodach, nie przewidziano w nich jednak wymogów, zgodnie z którymi agencje ratingowe mają konsultować zmiany w swoich metodach lub korygować ewentualne błędy w tych metodach. Chociaż istnieje wymóg informowania o zakresie ocenianych podmiotów, na które wpływa zmiana metody, brak jest wymogu wyjaśniania przyczyn tych zmian ani powiadamiania o nich organu nadzoru.
- (12) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 zastrzono wymogi dotyczące prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych. Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i sekcją D podsekcja I pkt 2a w załączniku I do tego rozporządzenia do ujawnionych metod ratingowych, modeli i podstawowych założeń ratingowych agencja ratingowa dołącza jasne i łatwo zrozumiałe wytyczne wyjaśniające założenia, parametry, ograniczenia i niewiadome dotyczące modeli i metod ratingowych stosowanych w ratingach kredytowych. Ramy prawne i nadzorcze Brazylii zawierają wymóg, zgodnie z którym w sprawozdaniach z ratingu kredytowego uwzględnia się metody stosowane do określenia ratingu kredytowego, aby zapewnić stronom zewnętrznym możliwość zrozumienia powodów, jakimi kierowano się przy wystawianiu ratingu. Ponadto nie ma wymogu wskazywania, że rating kredytowy stanowi opinię agencji i że można się na nim opierać jedynie w ograniczonym stopniu.
- (13) W celu wzmocnienia konkurencji i ograniczenia zakresu konfliktów interesów w sektorze agencji ratingowych rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w sekcji E podsekcja II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – wymóg, zgodnie z którym opłaty pobierane przez agencje ratingowe za ratingi kredytowe i usługi dodatkowe powinny być niedyskryminujące i oparte na rzeczywistych kosztach. Agencje ratingowe zobowiązano w nim do ujawniania niektórych informacji finansowych. Chociaż Comissão de Valores Mobiliários może zażądać informacji w ramach swoich działań nadzorczych, w ramach prawnych i nadzorczych Brazylii nie przewidziano w sposób systemowy wymogu zobowiązującego agencje ratingowe do udostępniania polityki cenowej organom nadzoru lub podawania jej do wiadomości publicznej. Ponadto nie istnieje wymóg, zgodnie z którym opłaty pobierane od klientów muszą być oparte na kosztach i niedyskryminujące.
- (14) W świetle przeanalizowanych czynników ramy prawne i nadzorcze Brazylii nie spełniają wszystkich warunków równowagi określonych w art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Nie można ich zatem uznać za równoważne z ramami prawnymi i nadzorczymi ustanowionymi tym rozporządzeniem.
- (15) Należy zatem uchylić decyzję wykonawczą 2014/245/UE.
- (16) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja wykonawcza 2014/245/UE traci moc.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1282**z dnia 29 lipca 2019 r.****uchylająca decyzję wykonawczą 2014/246/UE w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Argentyny za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 upoważniono Komisję do przyjęcia decyzji w sprawie równoważności, stwierdzającej, że ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego gwarantują, że agencje ratingowe, które uzyskały zezwolenie lub zostały zarejestrowane w tym państwie trzecim, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne z wymogami określonymi w tym rozporządzeniu oraz podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów w tym państwie trzecim. Aby ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego można było uznać za równoważne, muszą one spełniać co najmniej trzy warunki określone w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.
- (2) W dniu 28 kwietnia 2014 r. Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2014/246/UE ⁽²⁾, w której stwierdziła, że te trzy warunki są spełnione, i uznała ramy prawne i nadzorcze Argentyny dotyczące agencji ratingowych za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 w obowiązującym wówczas brzmieniu.
- (3) Ramy prawne i nadzorcze Argentyny nadal spełniają trzy warunki określone pierwotnie w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 ⁽³⁾ wprowadzono jednak dodatkowe wymogi dla agencji ratingowych zarejestrowanych w Unii, zaostrzając tym samym ramy prawne i nadzorcze, którym podlegają. Te dodatkowe wymogi obejmują prawnie wiążące przepisy mające zastosowanie do agencji ratingowych i dotyczące perspektyw ratingowych, zarządzania konfliktami interesów, wymogów w zakresie poufności, jakości metod ratingowych oraz prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych.
- (4) Zgodnie z art. 2 akapit drugi pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 462/2013 te dodatkowe wymogi mają zastosowanie do celów oceny równoważności ram prawnych i nadzorczych państwa trzeciego od dnia 1 czerwca 2018 r.
- (5) W tym kontekście w dniu 13 lipca 2017 r. Komisja zwróciła się o poradę do Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych między innymi Argentyny z tymi dodatkowymi wymogami wprowadzonymi rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 oraz o jego opinii co do istotności ewentualnych różnic.
- (6) W swojej opinii technicznej z dnia 17 listopada 2017 r. ESMA stwierdził, że ramy prawne i nadzorcze Argentyny nie zawierają wystarczających przepisów, które wypełniałyby cele, jakie przyświecają dodatkowym wymogom wprowadzonym rozporządzeniem (UE) nr 462/2013.
- (7) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 3 ust. 1 lit. w) rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – definicję „perspektywy ratingowej” i rozszerzono zakres stosowania niektórych wymogów mających zastosowanie do ratingów kredytowych na perspektywy ratingowe. Chociaż perspektywy ratingowe stanowią element rynku ratingów kredytowych, w ramach prawnych i nadzorczych Argentyny nie uwzględniono tego rodzaju przepisów. Perspektywy ratingowe nie wchodzą w zakres prowadzonego przez „Comisión Nacional de Valores” (CNV) nadzoru nad agencjami ratingowymi i CNV nie może zwracać się o jakiekolwiek informacje dotyczące perspektyw ratingowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/246/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Argentyny za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 68).⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1).

- (8) W celu wzmocnienia postrzegania niezależności agencji ratingowych wobec ocenianych podmiotów rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 rozszerzono – w art. 6 ust. 4, art. 6a i art. 6b rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – zakres stosowania przepisów dotyczących konfliktów interesów na konflikty powodowane przez akcjonariuszy lub wspólników posiadających znaczący udział w kapitale agencji ratingowej. Ramy prawne i nadzorcze Argentyny przewidują wymóg ustanowienia przez agencje ratingowe odpowiednich i skutecznych procedur organizacyjnych i administracyjnych w celu zapobiegania wszelkim konfliktom interesów, ich wykrywania, eliminowania, korygowania i ujawniania. W ramach prawnych i nadzorczych Argentyny nie wymaga się jednak wprost, aby agencje ratingowe uwzględniały konflikty interesów dotyczące akcjonariuszy. W rezultacie nie istnieją żadne wymogi, które zakazywałyby agencji ratingowej wystawiania ratingu kredytowego dla podmiotu, który posiada ponad 10 % udziałów w jej kapitale, lub świadczenia usług konsultingowych lub doradczych na rzecz podmiotu, który posiada ponad 5 % udziałów w jej kapitale.
- (9) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono nowe przepisy mające na celu zapewnienie, aby informacje poufne wykorzystywano wyłącznie do celów związanych z działalnością w zakresie ratingu kredytowego i chroniono przed oszustwem, kradzieżą lub niewłaściwym wykorzystaniem. W tym celu w art. 10 ust. 2a rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 zobowiązano agencje ratingowe do traktowania wszystkich ratingów kredytowych, perspektyw ratingowych i dotyczących ich informacji jako informacji wewnętrznych do czasu ich upublicznienia. W ramach prawnych i nadzorczych Argentyny określono szczegółowe wymogi dotyczące działań, które agencje ratingowe muszą podejmować w celu ochrony posiadanych przez nie informacji poufnych na temat emitentów. Wdrożono zatem wiarygodne ramy służące ochronie przed niewłaściwym wykorzystaniem informacji poufnych.
- (10) Rozporządzenie (UE) nr 462/2013 ma na celu zwiększenie poziomu przejrzystości i jakości metod ratingowych. Rozporządzeniem tym wprowadzono – w sekcji D podsekcja I pkt 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – obowiązek, zgodnie z którym agencje ratingowe muszą zapewnić ocenianemu podmiotowi możliwość wskazania ewentualnych błędów merytorycznych przed publikacją ratingu kredytowego lub perspektywy ratingowej. Ramy prawne i nadzorcze Argentyny nie zobowiązują agencji ratingowych do umożliwienia ocenianemu podmiotowi przeprowadzenia merytorycznej kontroli ratingu kredytowego przed jego publikacją. Rating musi zostać opublikowany niezwłocznie po jego zatwierdzeniu przez komitet ratingowy ze względu na ochronę inwestorów oraz aby zadbać o to, by rynek natychmiast dysponował informacjami o wszelkich zmianach ratingu kredytowego.
- (11) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 8 ust. 5a, ust. 6 lit. aa) i ab) i ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – odpowiednie gwarancje mające zapewnić, by jakiegokolwiek zmiany metod ratingowych nie skutkowały mniej rygorystycznymi metodami. Między ramami prawnymi i nadzorczymi Argentyny a unijnymi ramami istnieją pewne istotne różnice. Chociaż ramy prawne i nadzorcze Argentyny przewidują wymogi, zgodnie z którymi ratingi kredytowe wystawia się jedynie zgodnie z opublikowanymi metodami, a metody te podlegają okresowym przeglądom, brak jest w nich wyraźnego wymogu zobowiązującego agencje ratingowe do konsultowania zmian lub korygowania błędów w ich metodach. Nie istnieje również wymóg informowania wszystkich zainteresowanych ocenianych podmiotów o błędach w metodzie ratingowej.
- (12) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 zastrzono wymogi dotyczące prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych. Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i sekcją D podsekcja I pkt 2a w załączniku I do tego rozporządzenia do ujawnionych metod ratingowych, modeli i podstawowych założeń ratingowych agencja ratingowa dołącza jasne i łatwo zrozumiałe wytyczne wyjaśniające założenia, parametry, ograniczenia i niewiadome dotyczące modeli i metod ratingowych stosowanych w ratingach kredytowych. Ramy prawne i nadzorcze Argentyny zawierają przepisy mające zagwarantować, że agencje ratingowe przekazują wystarczające wytyczne, aby umożliwić użytkownikom ratingów kredytowych ich zrozumienie. Nie istnieje jednak wyraźny wymóg zobowiązujący agencje ratingowe do uwzględniania w ratingu kredytowym wyłącznie informacji istotnych dla oceny kredytowej danego podmiotu. Nie istnieje również wymóg zobowiązujący agencję ratingową do zawarcia w ratingu kredytowym zastrzeżenia, że rating jest opinią agencji i że można na nim polegać wyłącznie w ograniczonym stopniu.
- (13) W celu wzmocnienia konkurencji i ograniczenia zakresu konfliktów interesów w sektorze agencji ratingowych rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w sekcji E podsekcja II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – wymóg, zgodnie z którym opłaty pobierane przez agencje ratingowe za ratingi kredytowe i usługi dodatkowe powinny być niedyskryminujące i oparte na rzeczywistych kosztach. Agencje ratingowe zobowiązano w nim do ujawniania niektórych informacji finansowych. Ramy prawne i nadzorcze Argentyny zobowiązują agencje ratingowe jedynie do przekazywania organowi regulacyjnemu informacji na temat opłat pobieranych za usługi ratingowe świadczone przez nie na rzecz poszczególnych klientów, z rozróżnieniem według podmiotu lub instrumentu i papieru wartościowego. Agencje ratingowe mają obowiązek ujawniać na swoich stronach internetowych minimalne i maksymalne opłaty za świadczone przez nie usługi ratingowe, aby zapewnić uczciwe traktowanie klientów, przy czym jednak nie istnieje wymóg, by opłaty pobierane od klientów były oparte na kosztach i były niedyskryminujące.
- (14) W świetle przeanalizowanych czynników ramy prawne i nadzorcze Argentyny dotyczące agencji ratingowych nie spełniają wszystkich warunków równoważności określonych w art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Nie można ich zatem uznać za równoważne z ramami prawnymi i nadzorczymi ustanowionymi tym rozporządzeniem.

- (15) Należy zatem uchylić decyzję wykonawczą 2014/246/UE.
- (16) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja wykonawcza 2014/246/UE traci moc.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1283**z dnia 29 lipca 2019 r.****w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Japonii za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 upoważniono Komisję do przyjęcia decyzji w sprawie równoważności, w przypadku gdy ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego gwarantują, że agencje ratingowe, które uzyskały zezwolenie lub zostały zarejestrowane w tym państwie trzecim, spełniają prawnie wiążące wymogi wynikające z tego rozporządzenia oraz podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów w tym państwie trzecim.
- (2) Niniejsza decyzja w sprawie równoważności ma na celu umożliwienie agencjom ratingowym z Japonii – o ile nie mają one znaczenia systemowego dla stabilności finansowej lub integralności rynków finansowych w jednym państwie członkowskim lub większej ich liczbie – ubiegania się o certyfikację w Europejskim Urzędzie Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA). Niniejsza decyzja w sprawie równoważności daje ESMA możliwość oceny tych agencji ratingowych indywidualnie w każdym przypadku oraz przyznania im zwolnienia z niektórych wymogów organizacyjnych mających zastosowanie do agencji ratingowych działających w Unii Europejskiej, w tym z wymogu fizycznej obecności w Unii Europejskiej.
- (3) Aby ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego można było uznać za równoważne, muszą one spełniać co najmniej trzy warunki określone w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.
- (4) W dniu 28 września 2010 r. Komisja przyjęła decyzję 2010/578/UE ⁽²⁾, w której stwierdziła, że te trzy warunki są spełnione, i uznała ramy prawne i nadzorcze Japonii dotyczące agencji ratingowych za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 w obowiązującym wówczas brzmieniu.
- (5) Zgodnie z pierwszym warunkiem określonym w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 agencje ratingowe w państwie trzecim muszą podlegać wymogowi uzyskania zezwolenia lub rejestracji oraz muszą również podlegać skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów. Ramy prawne i nadzorcze Japonii przewidują wymóg, zgodnie z którym agencja ratingowa musi zarejestrować się w Japońskiej Agencji ds. Usług Finansowych (JFSA), aby wystawiane przez nią ratingi kredytowe mogły być stosowane do celów regulacyjnych w Japonii. JFSA nakłada na agencje ratingowe prawnie wiążące obowiązki i na bieżąco nadzoruje te agencje. JFSA posiada szeroki i kompleksowy zakres uprawnień i może stosować wobec agencji ratingowych szereg środków, w tym sankcje, za naruszenie przepisów ustawy o instrumentach finansowych i giełdach papierów wartościowych w związku z rozporządzeniem w sprawie agencji ratingowych.
- (6) Zgodnie z drugim warunkiem określonym w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 agencje ratingowe w państwie trzecim muszą podlegać prawnie wiążącym przepisom, które są równoważne z przepisami określonymi w art. 6–12 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i w załączniku I do tego rozporządzenia. Ramy prawne i nadzorcze Japonii opierają się na obowiązku działania w dobrej wierze. Agencja ratingowa jest zobowiązana do utworzenia systemu kontroli operacyjnej na potrzeby uczciwego i odpowiedniego wykonywania działalności ratingowej, czemu służą liczne szczegółowe i nakazowe wymogi, szczegółowe przepisy dotyczące unikania konfliktów interesów, zarządzania nimi i ujawniania ich oraz obowiązek ewidencjonowania i ujawniania informacji JFSA oraz podawania ich do wiadomości publicznej. Ramy prawne i nadzorcze Japonii uznaje się za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 w odniesieniu do zarządzania konfliktami interesów, wymogów organizacyjnych, gwarancji zapewniających jakość ratingów i metod ratingowych, obowiązku ujawniania ratingów kredytowych oraz obowiązku powszechnego i okresowego ujawniania informacji na temat działalności w zakresie ratingu kredytowego. Ramy prawne i nadzorcze Japonii przewidują zatem równoważną ochronę, jeśli chodzi o rzetelność i przejrzystość agencji ratingowych, prawidłowe zarządzanie agencjami ratingowymi oraz wiarygodność ich działalności w zakresie ratingu kredytowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2010/578/UE z dnia 28 września 2010 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Japonii za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 254 z 29.9.2010, s. 46).

- (7) Zgodnie z trzecim warunkiem określonym w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 system regulacyjny państwa trzeciego musi zapobiegać ingerencji organów nadzoru i innych organów publicznych w tym państwie w treść ratingów kredytowych i w metody ratingowe. W tym względzie prawo zakazuje JFSA ingerowania w treść ratingów kredytowych i metod ratingowych.
- (8) Ramy prawne i nadzorcze Japonii nadal spełniają trzy warunki określone pierwotnie w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013⁽³⁾ wprowadzono jednak dodatkowe wymogi dla agencji ratingowych zarejestrowanych w Unii, zastrzegając tym samym ramy prawne i nadzorcze, którym podlegają. Te dodatkowe wymogi obejmują przepisy dotyczące perspektyw ratingowych, zarządzania konfliktami interesów, wymogów w zakresie poufności, jakości metod ratingowych oraz prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych.
- (9) Zgodnie z art. 2 akapit drugi pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 462/2013 te dodatkowe wymogi mają zastosowanie do celów oceny równoważności ram prawnych i nadzorczych państwa trzeciego od dnia 1 czerwca 2018 r.
- (10) W tym kontekście w dniu 13 lipca 2017 r. Komisja zwróciła się o poradę do ESMA w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych między innymi Japonii z tymi dodatkowymi wymogami wprowadzonymi rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 oraz o jego opinię co do istotności ewentualnych różnic.
- (11) W swojej opinii technicznej z dnia 17 listopada 2017 r. ESMA stwierdził, że ramy prawne i nadzorcze Japonii dotyczące agencji ratingowych zawierają wystarczające przepisy, które spełniają dodatkowe wymogi wprowadzone rozporządzeniem (UE) nr 462/2013.
- (12) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 3 ust. 1 lit. w) rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – definicję „perspektywy ratingowej” i rozszerzono zakres stosowania niektórych wymogów mających zastosowanie do ratingów kredytowych na perspektywy ratingowe. Ramy prawne i nadzorcze Japonii zasadniczo uwzględniają perspektywy ratingowe. Ramy te traktują perspektywę ratingową jako część ratingu kredytowego i przewidują uprawnienia dla JFSA do monitorowania adekwatności perspektyw ratingowych w powiązaniu z odnośnymi ratingami kredytowymi.
- (13) W celu wzmocnienia postrzegania niezależności agencji ratingowych wobec ocenianych podmiotów rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 rozszerzono – w art. 6 ust. 4, art. 6a i art. 6b rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – zakres stosowania przepisów dotyczących konfliktów interesów na konflikty powodowane przez akcjonariuszy lub wspólników posiadających znaczący udział w kapitale agencji ratingowej. Ramy prawne i nadzorcze Japonii zobowiązują agencje ratingowe do wprowadzenia środków mających zapewnić, aby w procesie ustalania ratingu kredytowego agencja ratingowa nie narażała na szkodę interesów inwestorów, w szczególności w przypadku gdy oceniany podmiot posiada co najmniej 5 % udziałów w danej agencji ratingowej. Ponadto agencja ratingowa ma całkowity zakaz przeprowadzania oceny ratingowej, jeżeli posiada udziały w ocenianym podmiocie.
- (14) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono nowe przepisy mające na celu zapewnienie, aby informacje poufne wykorzystywano wyłącznie do celów związanych z działalnością w zakresie ratingu kredytowego i chroniono przed oszustwem, kradzieżą lub niewłaściwym wykorzystaniem. W tym celu w art. 10 ust. 2a rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 zobowiązano agencje ratingowe do traktowania wszystkich ratingów kredytowych, perspektyw ratingowych i dotyczących ich informacji jako informacji wewnętrznych do czasu ich upublicznienia. W ramach prawnych i nadzorczych Japonii określono szczegółowe wymogi dotyczące działań, które agencje ratingowe muszą podejmować w celu ochrony informacji poufnych na temat emitentów. Wdrożono zatem wiarygodne ramy służące ochronie przed niewłaściwym wykorzystaniem informacji poufnych.
- (15) Rozporządzenie (UE) nr 462/2013 ma na celu zwiększenie poziomu przejrzystości i jakości metod ratingowych. Rozporządzeniem tym wprowadzono – w sekcji D podsekcja I pkt 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – obowiązek, zgodnie z którym agencje ratingowe muszą zapewnić ocenianemu podmiotowi możliwość wskazania ewentualnych błędów merytorycznych przed publikacją ratingu kredytowego lub perspektywy ratingowej. Ramy prawne i nadzorcze Japonii zawierają wymóg, zgodnie z którym agencje ratingowe muszą ustanowić politykę ratingową określającą metodę formułowania i ujawniania swoich ratingów kredytowych. Polityka ratingowa powinna określać wytyczne i metody umożliwiające ocenianemu podmiotowi sprawdzenie przed publikacją ratingu kredytowego, czy w ratingu kredytowym nie przedstawiono błędnie stanu faktycznego, oraz wyrażenie swojej opinii na temat ratingu kredytowego w rozsądnym terminie.
- (16) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 8 ust. 5a, ust. 6 lit. aa) i ab) i ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – odpowiednie gwarancje mające zapewnić, by jakiegokolwiek zmiany metod ratingowych nie skutkowały mniej rygorystycznymi metodami. Podobnie w ramach prawnych i nadzorczych Japonii przewidziano wymóg, zgodnie z którym agencja ratingowa musi wprowadzić środki, które gwarantują, że informacje wykorzystywane przy formułowaniu ratingu kredytowego są wystarczającej jakości oraz że metody ratingowe są rygorystyczne i systematyczne.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1).

- (17) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 zastrzono wymogi dotyczące prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych. Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i sekcją D podsekcja I pkt 2a w załączniku I do tego rozporządzenia do ujawnionych metod ratingowych, modeli i podstawowych założeń ratingowych agencja ratingowa dołącza jasne i łatwo zrozumiałe wytyczne wyjaśniające założenia, parametry, ograniczenia i niewiadome dotyczące modeli i metod ratingowych stosowanych w ratingach kredytowych. Ramy prawne i nadzorcze Japonii zawierają wymogi mające zagwarantować, że agencje ratingowe przekazują wystarczające wytyczne, aby umożliwić użytkownikom ratingów kredytowych ich zrozumienie. Istnieją także wymogi mające zapewnić, aby agencje ratingowe dbały o dokładność informacji ujawnianych zainteresowanym stronom.
- (18) W celu wzmocnienia konkurencji i ograniczenia zakresu konfliktów interesów w sektorze agencji ratingowych rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w sekcji E podsekcja II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – wymóg, zgodnie z którym opłaty pobierane przez agencje ratingowe za ratingi kredytowe i usługi dodatkowe powinny być niedyskryminujące i oparte na rzeczywistych kosztach. Agencje ratingowe zobowiązano w nim do ujawniania niektórych informacji finansowych. Jeżeli chodzi o ochronę klientów agencji ratingowych i wymóg, aby opłaty były oparte na kosztach i niedyskryminujące, ramy prawne i nadzorcze Japonii zawierają podobne wymogi mające zapewnić, by agencje ratingowe prowadziły swoją działalność w uczciwy i rzetelny sposób. Ramy te zobowiązują agencje ratingowe do sporządzania dla organu nadzoru – za każdy rok obrotowy – sprawozdania zawierającego wykaz 20 największych klientów i opłat uiszczonych przez każdego z nich w ciągu roku obrotowego oraz przyznają organowi nadzoru uprawnienie do występowania o odpowiednie informacje dotyczące polityki cenowej agencji ratingowych i konkretnych pobieranych przez nie opłat.
- (19) W ocenie systemu regulacyjnego państwa trzeciego Komisja kieruje się zasadą proporcjonalności i podejściem opartym na analizie ryzyka. W świetle przeanalizowanych czynników ramy prawne i nadzorcze Japonii dotyczące agencji ratingowych spełniają warunki określone w art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i nadal należy je uznawać za równoważne z ramami prawnymi i nadzorczymi ustanowionymi tym rozporządzeniem.
- (20) Ze względu na pewność prawa należy przyjąć nową decyzję wykonawczą i w związku z tym należy uchylić decyzję 2010/578/UE.
- (21) Komisja, wspomagana przez ESMA, powinna nadal regularnie monitorować zmiany ram prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do agencji ratingowych, zmiany na rynku oraz skuteczność współpracy w zakresie nadzoru w odniesieniu do monitorowania i egzekwowania przepisów w Japonii w celu zapewnienia stałego przestrzegania odnośnych wymogów.
- (22) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 ramy prawne i nadzorcze Japonii dotyczące agencji ratingowych uznaje się za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.

Artykuł 2

Decyzja 2010/578/UE traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1284**z dnia 29 lipca 2019 r.****w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Hongkongu za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 upoważniono Komisję do przyjęcia decyzji w sprawie równoważności, w przypadku gdy ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego gwarantują, że agencje ratingowe, które uzyskały zezwolenie lub zostały zarejestrowane w tym państwie trzecim, spełniają prawnie wiążące wymogi wynikające z tego rozporządzenia oraz podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów w tym państwie trzecim.
- (2) Niniejsza decyzja w sprawie równoważności ma na celu umożliwienie agencjom ratingowym z Hongkongu – o ile nie mają one znaczenia systemowego dla stabilności finansowej lub integralności rynków finansowych w jednym państwie członkowskim lub większej ich liczbie – ubiegania się o certyfikację w Europejskim Urzędzie Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA). Niniejsza decyzja w sprawie równoważności daje ESMA możliwość oceny tych agencji ratingowych indywidualnie w każdym przypadku oraz przyznania im zwolnienia z niektórych wymogów organizacyjnych mających zastosowanie do agencji ratingowych działających w Unii Europejskiej, w tym z wymogu fizycznej obecności w Unii Europejskiej.
- (3) Aby ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego można było uznać za równoważne, muszą one spełniać co najmniej trzy warunki określone w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.
- (4) W dniu 28 kwietnia 2014 r. Komisja przyjęła decyzję wykonawczą 2014/249/UE ⁽²⁾, w której stwierdziła, że te trzy warunki są spełnione, i uznała ramy prawne i nadzorcze Hongkongu dotyczące agencji ratingowych za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 w obowiązującym wówczas brzmieniu.
- (5) Zgodnie z pierwszym warunkiem określonym w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 agencje ratingowe w państwie trzecim muszą podlegać wymogowi uzyskania zezwolenia lub rejestracji oraz muszą również podlegać skutecznemu bieżącemu nadzorowi i egzekwowaniu wymogów. Ramy prawne i nadzorcze Hongkongu zawierają wymóg, zgodnie z którym agencje ratingowe i ich analitycy ratingowi, którzy świadczą usługi ratingowe w Hongkongu, muszą posiadać licencję na świadczenie usług ratingowych i podlegać nadzorowi ze strony Komisji ds. Papierów Wartościowych i Kontraktów Terminowych Hongkongu (Securities and Futures Commission, SFC). Ramy prawne i nadzorcze Hongkongu przyznają SFC szeroki zakres uprawnień gwarantujących tej komisji możliwość badania, czy agencje ratingowe wywiązują się ze swoich zobowiązań prawnych. SFC może nakazać zarówno osobom objętym, jak i nieobjętym regulacją przedstawienie informacji i dokumentów istotnych z punktu widzenia prowadzonego dochodzenia, w tym wykazów transakcji, dokumentów bankowych, rejestrów połączeń telefonicznych, rejestrów internetowych i informacji o beneficjentach rzeczywistych. Uprawnienie to ma zastosowanie zarówno do osób objętych dochodzeniem, jak i do tych, w przypadku których SFC ma uzasadnione powody, by sądzić, iż posiadają informacje istotne dla dochodzenia. Ponadto, jeżeli istnieje obawa przed zniszczeniem lub usunięciem materiału dowodowego, ucieczką osoby objętej dochodzeniem lub innymi problemami, SFC ma prawo dostępu do prywatnych lokali zarówno osób objętych, jak i nieobjętych regulacją na podstawie nakazu przeszukania wydanego przez organ sądowy. Ponadto SFC posiada pełny zakres uprawnień do wszczęcia postępowania karnego, cywilnego, administracyjnego i podjęcia innego rodzaju działań. Obejmuje to uprawnienia administracyjne do nakładania sankcji dyscyplinarnych wobec osób posiadających licencję lub zarejestrowanych przez SFC, nakładania ograniczeń na osoby posiadające licencję lub zarejestrowane w odniesieniu do ich działalności gospodarczej, cofnięcia lub zawieszenia licencji osoby posiadającej licencję lub rejestracji osoby zarejestrowanej oraz do udzielenia nagany, nałożenia obowiązku lub nałożenia grzywny na osobę posiadającą licencję lub osobę zarejestrowaną. SFC ma prawo zwrócić się do właściwego sądu o wydanie nakazu zaprzestania bezprawnych praktyk lub zarządzeń naprawczych. SFC prowadzi ponadto – oprócz kontroli na miejscu – także nadzór zewnętrzny w formie kontaktów z licencjonowanymi agencjami ratingowymi mających umożliwić temu organowi zrozumienie ich modeli i planów biznesowych oraz ryzyka związanego z tego rodzaju działalnością, aby móc określić i ocenić ryzyko wynikające z ich działalności. Informacje na temat

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 1.⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/249/UE z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie uznania ram prawnych i nadzorczych Hongkongu za równoważne z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz. U. L 132 z 3.5.2014, s. 76).

licencjonowanych agencji ratingowych gromadzone są za pośrednictwem danych zgłaszanych do SFC, w tym m. in. zbadanych rocznych sprawozdań finansowych i rocznych sprawozdań z przeglądów kontrolnych. SFC prowadzi również postępowania w sprawie skarg oraz naruszeń zgłaszanych przez same agencje ratingowe. Ustalenia dotyczące współpracy zawarte pomiędzy ESMA a SFC przewidują wymianę informacji w zakresie środków egzekwowania prawa i środków nadzorczych zastosowanych wobec agencji ratingowych prowadzących działalność transgraniczną.

- (6) Zgodnie z drugim warunkiem określonym w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 agencje ratingowe w państwie trzecim muszą podlegać prawnie wiążącym przepisom, które są równoważne z przepisami określonymi w art. 6–12 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i w załączniku I do tego rozporządzenia. W ramach prawnych i nadzorczych Hongkongu ustanowiono szczegółowe wymogi dotyczące ładu korporacyjnego. Rada dyrektorów i pracownicy odpowiedzialni za działalność objętą regulacjami ponoszą główną odpowiedzialność za zagwarantowanie utrzymania odpowiednich norm postępowania i przestrzegania właściwych procedur przez agencję ratingową. Agencje ratingowe muszą mieć dwóch pracowników odpowiedzialnych za działalność objętą regulacjami, którzy muszą być zatwierdzeni przez SFC, a co najmniej jednym z nich musi być dyrektor wykonawczy w rozumieniu hongkońskiego rozporządzenia w sprawie papierów wartościowych i kontraktów terminowych. Obowiązują szeroko zakrojone przepisy dotyczące konfliktów interesów, zobowiązujące agencje ratingowe do wykrywania i eliminowania przypadków konfliktu interesu lub zarządzania takimi przypadkami oraz do stosowania rozwiązań organizacyjnych zapewniających, aby interesy gospodarcze agencji nie miały wpływu na niezależność i dokładność jej ratingów kredytowych, jak również dotyczące wymogów organizacyjnych, w tym w zakresie outsourcingu, prowadzenia rejestrów i poufności. Jeżeli chodzi o wymogi organizacyjne, agencje ratingowe muszą spełniać wymogi dotyczące m.in. zasad i procedur służących zapewnieniu przestrzegania obowiązków prawnych oraz istnienia stałej i skutecznej komórki ds. nadzoru zgodności z prawem. Agencje ratingowe są również zobowiązane do ustanowienia komórki ds. przeglądu odpowiedzialnej za okresowe przeglądy metod i modeli ratingowych oraz ich istotnych zmian. Ramy prawne i nadzorcze Hongkongu zawierają szeroki wachlarz wymogów dotyczących ujawniania informacji, takich jak wymóg podawania ratingów do wiadomości publicznej oraz wymóg podawania co roku do wiadomości publicznej informacji na temat działalności w zakresie ratingu i świadczenia usług pomocniczych. Ramy prawne i nadzorcze Hongkongu uznaje się zatem za równoważne z wymogami rozporządzenia w sprawie agencji ratingowych w odniesieniu do zarządzania konfliktami interesów, wymogów organizacyjnych, jakości ratingów i metod ratingowych, wymogu ujawniania ratingów kredytowych oraz obowiązku powszechnego i okresowego ujawniania informacji na temat działalności w zakresie ratingu kredytowego. Powinny one zatem zapewniać równoważną ochronę, jeżeli chodzi o rzetelność i przejrzystość agencji ratingowych, prawidłowe zarządzanie agencjami ratingowymi oraz wiarygodność ich działalności w zakresie ratingu kredytowego.
- (7) Zgodnie z trzecim warunkiem określonym w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 system regulacyjny państwa trzeciego musi zapobiegać ingerencji organów nadzoru i innych organów publicznych w tym państwie w treść ratingów kredytowych i w metody ratingowe. Nie istnieją przepisy prawne, który upoważniałyby SFC lub jakikolwiek inny organ publiczny do wpływania na treść ratingów kredytowych lub metody ratingowe.
- (8) Ramy prawne i nadzorcze Hongkongu nadal spełniają trzy warunki określone pierwotnie w art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 ^(*) wprowadzono jednak dodatkowe wymogi dla agencji ratingowych zarejestrowanych w Unii, zaostrzając tym samym ramy prawne i nadzorcze, którym podlegają. Te dodatkowe wymogi obejmują prawnie wiążące przepisy mające zastosowanie do agencji ratingowych i dotyczące perspektyw ratingowych, zarządzania konfliktami interesów, wymogów w zakresie poufności, jakości metod ratingowych oraz prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych.
- (9) Zgodnie z art. 2 akapit drugi pkt 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 462/2013 te dodatkowe wymogi mają zastosowanie do celów oceny równoważności ram prawnych i nadzorczych państwa trzeciego od dnia 1 czerwca 2018 r.
- (10) W tym kontekście w dniu 13 lipca 2017 r. Komisja zwróciła się o poradę do ESMA w sprawie równoważności ram prawnych i nadzorczych między innymi Hongkongu z tymi dodatkowymi wymogami wprowadzonymi rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 oraz o jego opinię co do istotności ewentualnych różnic.
- (11) W swojej opinii technicznej z dnia 17 listopada 2017 r. ESMA stwierdził, że ramy prawne i nadzorcze Hongkongu dotyczące agencji ratingowych zawierają wystarczające przepisy, które spełniają dodatkowe wymogi wprowadzone rozporządzeniem (UE) nr 462/2013.
- (12) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 3 ust. 1 lit. w) rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – definicję „perspektywy ratingowej” i rozszerzono zakres stosowania niektórych wymogów mających zastosowanie do ratingów kredytowych na perspektywy ratingowe. Chociaż w ramach prawnych i nadzorczych Hongkongu nie uznano wprost perspektyw ratingowych za pozycję odrębną i różną od ratingu kredytowego, SFC oczekuje – zważywszy na szeroki zakres terminu „rating kredytowy” w rozumieniu ram prawnych i nadzorczych Hongkongu – że przy tworzeniu perspektyw ratingowych przestrzegane będą te same wymogi, które mają zastosowanie do ratingów kredytowych.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1).

- (13) W celu wzmocnienia postrzegania niezależności agencji ratingowych wobec ocenianych podmiotów rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 rozszerzono – w art. 6 ust. 4, art. 6a i art. 6b rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – zakres stosowania przepisów dotyczących konfliktów interesów na konflikty powodowane przez akcjonariuszy lub wspólników posiadających znaczący udział w kapitale agencji ratingowej. Ramy prawne i nadzorcze Hongkongu zobowiązują agencje ratingowe do ustanowienia odpowiednich i skutecznych mechanizmów w celu zapobiegania konfliktom interesów, identyfikowania, eliminowania i ujawniania ich oraz zarządzania nimi oraz w celu zagwarantowania, że na agencje nie wpływają utrzymywane przez nie stosunki gospodarcze. Chociaż w przepisach prawa Hongkongu nie ma wyraźnego odniesienia do akcjonariuszy, jeżeli istnieje potencjalny konflikt interesów, agencja ratingowa ma zakaz realizacji danego zlecenia.
- (14) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono nowe przepisy mające na celu zapewnienie, aby informacje poufne wykorzystywano wyłącznie do celów związanych z działalnością w zakresie ratingu kredytowego i chroniono przed oszustwem, kradzieżą lub niewłaściwym wykorzystaniem. W tym celu w art. 10 ust. 2a rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 zobowiązano agencje ratingowe do traktowania wszystkich ratingów kredytowych, perspektyw ratingowych i dotyczących ich informacji jako informacji wewnętrznych do czasu ich upublicznienia. Ramy prawne i nadzorcze Hongkongu zobowiązują agencje ratingowe – w drodze szczegółowych wymogów – do przyjęcia procedur i mechanizmów służących ochronie informacji poufnych dotyczących emitentów. Wdrożono zatem wiarygodne ramy służące ochronie przed niewłaściwym wykorzystaniem informacji poufnych.
- (15) Rozporządzenie (UE) nr 462/2013 ma na celu zwiększenie poziomu przejrzystości i jakości metod ratingowych. Rozporządzeniem tym wprowadzono – w sekcji D podsekcja I pkt 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – obowiązek, zgodnie z którym agencje ratingowe muszą zapewnić ocenianemu podmiotowi możliwość wskazania ewentualnych błędów merytorycznych przed publikacją ratingu kredytowego lub perspektywy ratingowej. W ramach prawnych i nadzorczych Hongkongu większy nacisk kładzie się na obowiązek niezwłocznego podawania informacji o ratingu do wiadomości uczestników rynku, nie przewidziano natomiast w nich szczególnego wymogu informowania ocenianego podmiotu przez agencje ratingowe o ratingu kredytowym przed jego publikacją. Agencje ratingowe muszą natomiast – gdy jest to wykonalne i stosowne – informować oceniany podmiot wyłącznie o informacjach o krytycznym znaczeniu oraz o głównych przesłankach, na których opierać się będzie rating.
- (16) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w art. 8 ust. 5a, ust. 6 lit. aa) i ab) i ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – odpowiednie gwarancje mające zapewnić, by jakiegokolwiek zmiany metod ratingowych nie skutkowały mniej rygorystycznymi metodami. Ramy prawne i nadzorcze Hongkongu przewidują wymóg, zgodnie z którym agencje ratingowe muszą w pełni podawać do wiadomości publicznej wszelkie istotne zmiany w stosowanych przez nie metodach. Ponadto ramy te zobowiązują agencje ratingowe do ujawniania tych istotnych zmian – gdy jest to wykonalne i stosowne – zanim wejdą one w życie. W przypadku jakiegokolwiek zmian w metodach, modelach lub podstawowych założeniach ratingowych stosowanych przy sporządzaniu jakiegokolwiek ratingów kredytowych agencja ratingowa ma obowiązek niezwłocznie ujawnić prawdopodobny zakres ratingów kredytowych, na które zmiany będą miały wpływ, z zastosowaniem tych samych środków komunikacji, których użyto w przypadku rozpowszechniania odnośnych ratingów kredytowych.
- (17) Rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 zaostrzono wymogi dotyczące prezentacji i ujawniania ratingów kredytowych. Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i sekcją D podsekcja I pkt 2a w załączniku I do tego rozporządzenia do ujawnionych metod ratingowych, modeli i podstawowych założeń ratingowych agencja ratingowa dołącza jasne i łatwo zrozumiałe wytyczne wyjaśniające założenia, parametry, ograniczenia i niewiadome dotyczące modeli i metod ratingowych stosowanych w ratingach kredytowych. Ramy prawne i nadzorcze Hongkongu zawierają wymogi mające zagwarantować, że agencje ratingowe przekazują wystarczające wytyczne, aby umożliwić użytkownikom ratingów kredytowych ich zrozumienie. Istnieje również wymóg przekazywania przez agencję ratingową organowi nadzoru co sześć miesięcy informacji dotyczących jej działalności.
- (18) W celu wzmocnienia konkurencji i ograniczenia zakresu konfliktów interesów w sektorze agencji ratingowych rozporządzeniem (UE) nr 462/2013 wprowadzono – w sekcji E podsekcja II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 – wymóg, zgodnie z którym opłaty pobierane przez agencje ratingowe za ratingi kredytowe i usługi dodatkowe powinny być niedyskryminujące i oparte na rzeczywistych kosztach. Agencje ratingowe zobowiązano w nim do ujawniania niektórych informacji finansowych. Ramy prawne i nadzorcze Hongkongu zobowiązują agencje ratingowe do przechowywania dokumentacji dotyczącej prowadzonej działalności zgodnie z wszystkimi wymogami ustawowymi przez określony okres, podawania do wiadomości publicznej ogólnego charakteru ustaleń dotyczących wynagrodzeń zawieranych z ocenianymi podmiotami oraz zgłaszania łącznej kwoty dochodu z tytułu świadczenia usług w zakresie ratingu kredytowego, a także nadają organowi nadzoru uprawnienie do żądania tych informacji. Jeżeli chodzi o środki służące ochronie klientów i gwarantujące ich sprawiedliwe traktowanie, istnieje ogólny wymóg sprawiedliwego traktowania klientów.
- (19) W ocenie systemu regulacyjnego państwa trzeciego Komisja kieruje się zasadą proporcjonalności i podejściem opartym na analizie ryzyka. W świetle przeanalizowanych łącznie czynników oraz opinii technicznej wydanej przez ESMA ramy prawne i nadzorcze Hongkongu dotyczące agencji ratingowych spełniają warunki określone w art. 5 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i nadal należy je uznawać za równoważne z ramami prawnymi i nadzorczymi ustanowionymi tym rozporządzeniem.

- (20) Ze względu na pewność prawa należy przyjąć nową decyzję wykonawczą i w związku z tym należy uchylić decyzję wykonawczą 2014/249/UE.
- (21) Komisja, wspomagana przez ESMA, powinna nadal regularnie monitorować zmiany ram prawnych i nadzorczych mających zastosowanie do agencji ratingowych, zmiany na rynku oraz skuteczność współpracy w zakresie nadzoru w odniesieniu do monitorowania i egzekwowania przepisów w Hongkongu w celu zapewnienia stałego przestrzegania odnośnych wymogów.
- (22) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 ramy prawne i nadzorcze Hongkongu dotyczące agencji ratingowych uznaje się za równoważne z wymogami rozporządzenia (WE) nr 1060/2009.

Artykuł 2

Decyzja wykonawcza 2014/249/UE traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 lipca 2019 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 130 z dnia 1 maja 2014 r.)

Strona 4, motyw 23:

- zamiast: „(23) Wydatki powstałe na terenie państwa wykonującego związane z wykonaniem END powinny być ponoszone wyłącznie przez to państwo, zgodnie z ogólną zasadą wzajemnego uznawania. Jednak wykonanie END może wiązać się ze szczególnie wysokimi kosztami po stronie państwa wykonującego. Takie szczególnie wysokie koszty mogą być związane na przykład ze skomplikowanymi opiniami biegłych lub szeroko zakrojonymi operacjami policyjnymi lub też długotrwałymi działaniami obserwacyjnymi. Takie koszty powinny przeszkodzić wykonaniu END, a organy wydające i wykonujące powinny postarać się określić, które koszty należy uznać za szczególnie wysokie. ...”,
- powinno być: „(23) Wydatki powstałe na terenie państwa wykonującego związane z wykonaniem END powinny być ponoszone wyłącznie przez to państwo, zgodnie z ogólną zasadą wzajemnego uznawania. Jednak wykonanie END może wiązać się ze szczególnie wysokimi kosztami po stronie państwa wykonującego. Takie szczególnie wysokie koszty mogą być związane na przykład ze skomplikowanymi opiniami biegłych lub szeroko zakrojonymi operacjami policyjnymi lub też długotrwałymi działaniami obserwacyjnymi. Takie koszty nie powinny przeszkodzić wykonaniu END, a organy wydające i wykonujące powinny postarać się określić, które koszty należy uznać za szczególnie wysokie. ...”.
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL